

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจิ่ง ตั้งอยู่เลขที่ ๒๓๙ บ้านราษฎร์สามัคคี หมู่ที่ ๘ ตำบลเมืองจิ่ง อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน โดยอยู่ห่างจากที่ทำการอำเภอภูเพียงไปทางทิศเหนือ ประมาณ ๑๐ กิโลเมตร และห่างจากอำเภอเมืองเป็นระยะทางประมาณ ๑๕ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๘๖.๓๘ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๕๓,๙๙๑ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

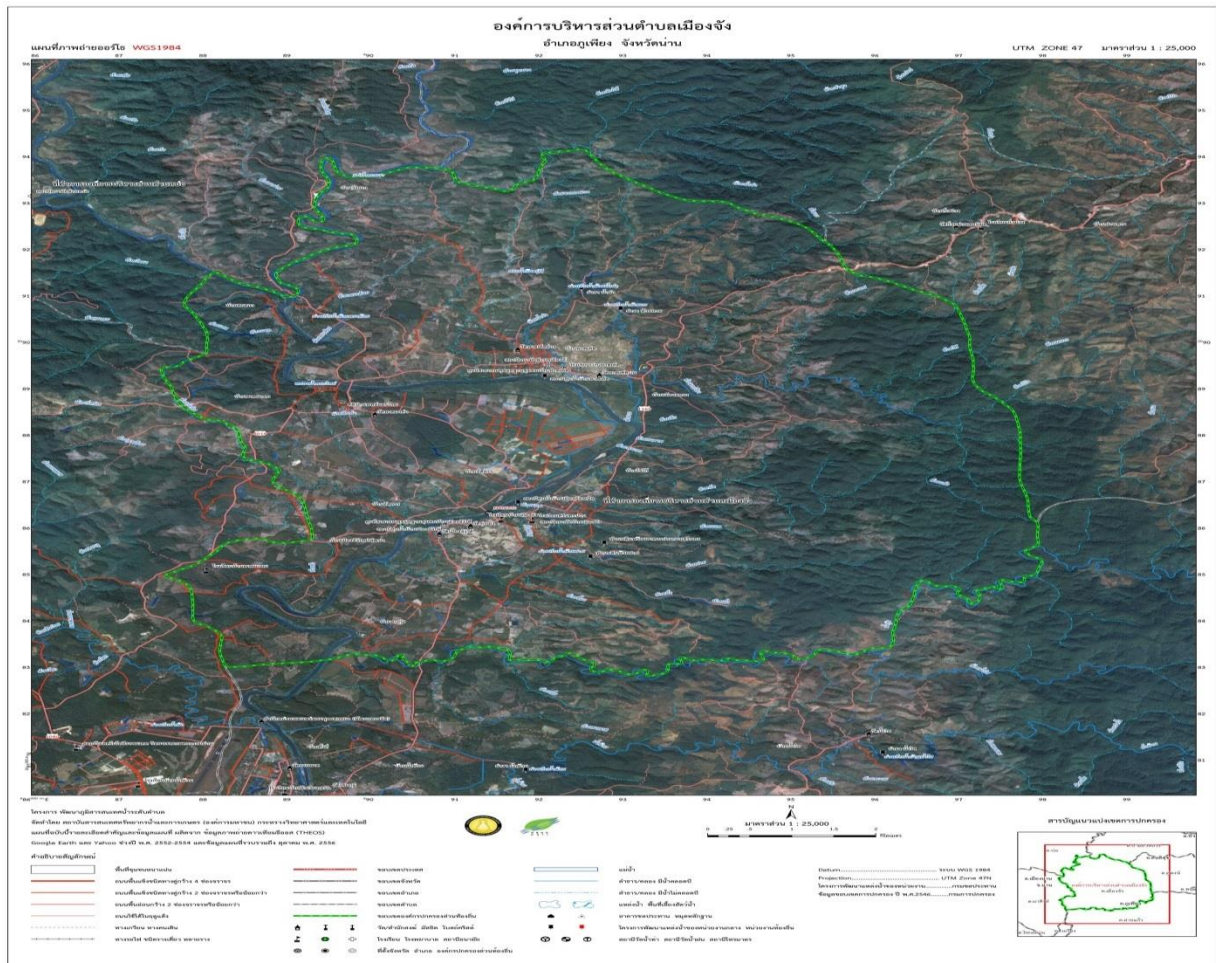
ทิศเหนือ ติดกับตำบลบ่อ อำเภอเมืองน่าน และตำบลคู่งษ์อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน

ทิศใต้ ติดกับตำบลฝายแก้ว อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน

ทิศตะวันออก ติดกับตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข ตำบลพงษ์ อำเภอสันติสุข และตำบลฝายแก้ว อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน

ทิศตะวันตก ติดกับตำบลผาสิ่ง อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

แผนที่แสดงขอบเขตการปกครอง ที่ตั้งของหมู่บ้านและตำบลเมืองจิ่ง อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจาง เป็นที่ราบสูง ตั้งอยู่ฝั่งซ้าย และ ขวาของแม่น้ำน่าน เป็นระยะทางประมาณ ๒๐ กิโลเมตรและแม่น้ำยาว (สาขาแม่น้ำน่าน) เป็นระยะทางประมาณ ๕ กิโลเมตร จึงทำให้มีน้ำอุดมสมบูรณ์สภาพของดินฟ้าอากาศโดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ปกติ สภาพพื้นที่มีทั้งเป็นที่ราบ ที่ลาดเชิงเขาและภูเขา ด้านทิศตะวันออกกับทิศเหนือของชุมชนเป็นภูเขาสูงอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่น้ำน่านด้านตะวันออกตอนใต้ และมีที่ราบลุ่มแม่น้ำน่านบริเวณตอนกลางซึ่งเป็นที่ตั้งของชุมชนและเป็นที่ลาดสูงชันไปด้านทิศตะวันตก และมีลำห้วยสายต่าง ๆ จำนวนมาก

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลเมืองจางประกอบด้วย ๓ ฤดู คือ

- ฤดูหนาว เริ่มต้นตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - เดือนกุมภาพันธ์
- ฤดูร้อน เริ่มต้นตั้งแต่เดือนมีนาคม - เดือนพฤษภาคม
- ฤดูฝน เริ่มต้นตั้งแต่เดือนมิถุนายน - เดือนตุลาคม

๑.๔ ลักษณะของดิน

ทรัพยากรที่ดินตำบลเมืองจาง มีเนื้อที่ทั้งหมด ๕๓,๙๙๑ ไร่ เป็นที่ลุ่มมีศักยภาพในการทำนา ๒๑๙ ไร่ พื้นที่อื่นๆ เช่น ชุมชน อีกประมาณ ๒,๕๑๐ ไร่ โดยพบสถานภาพทรัพยากรที่ดินเป็นปัญหาทางด้านเกษตรกรรมที่สำคัญคือ ดินตื้น มีเนื้อที่ประมาณ ๖,๙๙๘ ไร่ หรือร้อยละ ๑๒.๙๖ ของเนื้อที่ตำบล ดินบนพื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน มีเนื้อที่ประมาณ ๓๑,๗๗๘ ไร่ หรือร้อยละ ๕๘.๘๖ ของเนื้อที่ตำบล โดยพื้นที่ดังกล่าวมีโอกาสที่จะทำให้เกิดการพังทลายหน้าดินสูง ควรที่จะอนุรักษ์ให้เป็นพื้นที่ป่า

สภาพการใช้ที่ดินในตำบลเมืองจาง มีการใช้ประโยชน์ที่ดินทางการเกษตร ๒๖,๑๒๐ ไร่ (ร้อยละ ๔๘.๓๘ ของเนื้อที่ตำบล) โดยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำข้าวโพด (ไร่หมุนเวียน) ๑๒,๕๒๘ ไร่ (ร้อยละ ๒๓.๒๐) รองลงมาคือไม้ผลผสม ๔,๘๐๗ ไร่ (ร้อยละ ๘.๙๐) ข้าวโพด ๔,๓๓๙ ไร่ (ร้อยละ ๘.๐๔) ถิ่นจี้ ๒,๔๐๑ ไร่ (ร้อยละ ๔.๔๕) ไม้สักทอง ๒,๐๔๕ ไร่ (ร้อยละ ๓.๗๙) ตามลำดับ พื้นที่ที่เหลือเป็นพื้นที่ปลูกพืชอื่นๆ ที่อยู่อาศัย และพื้นที่เบ็ดเตล็ด

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

ตำบลเมืองจางมีแหล่งน้ำที่สำคัญได้แก่ลำน้ำน่าน ลำน้ำยาว และลำน้ำกุ่ม ซึ่งเป็นลำน้ำที่มีน้ำไหลตลอดทั้งปี โดยมีลำน้ำน่านไหลผ่านกลางตำบลเมืองจาง มีทิศทางการไหลจากทิศเหนือลงสู่ทิศใต้ และลำน้ำยาว ลำน้ำกุ่ม เป็นลำน้ำสาขาที่สำคัญทางฝั่งตะวันออกของลำน้ำน่าน ส่วนฝั่งตะวันตกของลำน้ำน่านส่วนใหญ่จะเป็นลำน้ำสาขาสายสั้นๆ ในตำบลเมืองจาง ส่วนใหญ่มีการบริหารจัดการด้วยชุมชนโดยการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ที่มา : รายงานการประเมินศักยภาพเชิงพื้นที่เพื่อการสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็ก ตำบลเมืองจาง อำเภอกงเพียง จังหวัดน่าน) มีแหล่งน้ำหลักดังมีรายละเอียดพอสังเขปดังนี้

๑. อ่างเก็บน้ำห้วยเหี้ยะ ตั้งอยู่พื้นที่บ้านใหม่สามัคคี หมู่ ๙ สภาพทั่วไปเป็นพื้นที่สูง เป็นแหล่งน้ำเก่า

๒. อ่างเก็บน้ำห้วย ตั้งอยู่พื้นที่บ้านเมืองหลวง หมู่ ๔ พื้นที่ใช้ประโยชน์ประมาณ ๓๐๐ ไร่ หรือเฉลี่ยร้อยละ ๓-๔ ไร่ การบริหารจัดการน้ำในฤดูฝนมีการบริหารจัดการอย่างเต็มศักยภาพ มีการจัดส่งน้ำเป็นระยะๆ มีทางเส้นทางส่งน้ำ ๓ เส้นทาง แบ่งจ่ายที่ละเส้นทาง พื้นที่ส่งน้ำบางส่วนซ้อนทับเป็นพื้นที่เดียวกับพื้นที่อ่างเก็บน้ำจำ

๓. อ่างเก็บน้ำจำ ตั้งอยู่พื้นที่บ้านหาดเค็ด หมู่ ๑ พื้นที่การใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ปลูกข้าวนาปี

๔. ฝ่ายห้วยหัด ตั้งอยู่พื้นที่บ้านราษฎร์สามัคคี หมู่ ๘ มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ประมาณ ๑๐๐ ไร่ ของเกษตรกรประมาณ ๓๐ กว่าราย ฤดูฝนใช้ปลูกข้าว และทิ้งร้างในฤดูแล้ง ลักษณะทางน้ำเป็นสายน้ำใหญ่แต่ฝายเก็บน้ำได้ไม่มาก

๕. ฝ่ายห้วยดินดำ ตั้งอยู่พื้นที่บ้านมงคลเจริญสุข หมู่ ๑๑ มีพื้นที่รับน้ำ ๖๐ ไร่ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่สวน

๖. สระป่าตึง ตั้งอยู่พื้นที่บ้านเมืองหลวง หมู่ ๔ รับน้ำจากอ่างน้ำหะโดยจะพร่องน้ำลงมาเติมสระก่อนจะส่งให้เกษตรกรเพื่อใช้ในการทำการเกษตรฤดูแล้ง พื้นที่เต็ม ๒๒๐ ไร่ จะทำการเกษตรฤดูแล้งประมาณ ๑๕๐ ไร่

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ป่าไม้ตำบลเมืองจัน มีเนื้อที่ ๒๓,๐๔๖ ไร่ หรือร้อยละ ๔๓.๖๘ ของพื้นที่ตำบล ได้แก่ เขตป่าสงวนแห่งชาติ สามารถกำหนดเขตการใช้ที่ดินออกเป็น ๒ เขตย่อย คือ เขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ มีเนื้อที่ ๒๐,๘๕๖ ไร่ หรือร้อยละ ๓๘.๖๓ ของพื้นที่ตำบล และเขตพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ มีเนื้อที่ ๒,๑๙๐ ไร่ หรือร้อยละ ๔.๐๕ ของพื้นที่ตำบล พื้นที่เขตนี้กำหนดไว้เพื่อเป็นแหล่งผลิตไม้และของป่า โดยจัดทำในรูปแบบป่าชุมชนเพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรป่าไม้และของป่า

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจัน ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้รับการประกาศจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล จากกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ และประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับทั่วไป เล่ม ๑๑๓ ตอน พิเศษ ๕๒ ง ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙ ซึ่งมีฐานะเป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๑ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่	หมู่บ้าน	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
๑	บ้านหาดเค็ด	นายอินคำ แสนชัย	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑
๒	บ้านเมืองจันใต้	นายทวี สงคราม	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๒
๓	บ้านหาดผาขน	นายเกษม รุณใจ	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓
๔	บ้านเมืองหลวง	นายประกิต วงศ์พุทธคำ	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๔
๕	บ้านเมืองจันเหนือ	นายสมควร เงินสายตา	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕
๖	บ้านจัดสรร	นายดิเรก ใจจันทร์	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๖
๗	บ้านสบยาว	นายไพโรจน์ กันพัน	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๗
๘	บ้านราษฎร์สามัคคี	นายเสาร์ คำมูลอินทร์	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๘
๙	บ้านใหม่สามัคคี	นายวุฒิ บัวผัน	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๙
๑๐	บ้านเมืองจันใหม่พัฒนา	นายมิตร สงคราม	กำนันตำบลเมืองจัน
๑๑	บ้านมงคลเจริญสุข	นายเพชร พรหมไชย	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๑

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันแบ่งเขตการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน ๑ เขต และการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น จำนวน ๑๑ เขต และแต่ละเขตเลือกตั้งมีหน่วยเลือกตั้ง จำนวน ๑ หน่วย โดยสามารถสรุปจำนวนการเลือกตั้งเปรียบเทียบกับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้ดังนี้

การเลือกตั้งผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจิ่ง

เขต	ตำบล	ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (คน)	ผู้มาใช้สิทธิลงคะแนน (คน)	ร้อยละ (%)
๑	เมืองจิ่ง	๔,๗๙๔	๓,๖๐๘	๗๕.๒๖

ที่มา : ระบบศูนย์ข้อมูลเลือกตั้งผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่นและทะเบียน อปท. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย (การเลือกตั้งประจำปี พ.ศ.๒๕๕๖)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจิ่ง

เขต	หมู่บ้าน	ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (คน)	ผู้มาใช้สิทธิลงคะแนน (คน)	ร้อยละ (%)
๑	บ้านหาดเค็ด	๕๕๒	๓๙๑	๗๐.๘๓
๒	บ้านเมืองจิ่งใต้	๔๖๗	๓๕๒	๗๕.๓๗
๓	บ้านหาดผาขน	๔๐๘	๓๑๔	๗๖.๘๖
๔	บ้านเมืองหลวง	๔๖๘	๓๕๓	๗๕.๔๓
๕	บ้านเมืองจิ่งเหนือ	๔๑๕	๓๒๗	๗๘.๘๐
๖	บ้านจัดสรร	๒๒๓	๑๘๙	๘๔.๗๕
๗	บ้านสยยาว	๓๐๖	๒๔๓	๗๙.๔๑
๘	บ้านราษฎร์สามัคคี	๖๕๓	๔๕๐	๖๘.๙๑
๙	บ้านใหม่สามัคคี	๕๗๗	๔๐๙	๗๐.๘๘
๑๐	บ้านเมืองจิ่งใหม่พัฒนา	๕๓๘	๕๒๑	๙๖.๘๔
๑๑	บ้านมงคลเจริญสุข	๑๗๗	๑๕๗	๘๘.๗๐
รวม		๔,๗๙๔	๓,๖๐๓	๗๕.๓๑

ที่มา : ระบบศูนย์ข้อมูลเลือกตั้งผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่นและทะเบียน อปท. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย (การเลือกตั้งประจำปี พ.ศ.๒๕๕๖)

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากรรวมทั้งสิ้นจำนวน ๕,๙๑๓ คน แยกเป็น ชาย ๒,๙๘๐ คน หญิง ๒,๙๓๓ คน ความหนาแน่นประชากรต่อพื้นที่ ๖๙ คน / ตารางกิโลเมตร จำนวนครัวเรือน ทั้งสิ้น ๒,๐๒๔ ครัวเรือน

หมู่ที่	หมู่บ้าน	ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน
๑	บ้านหาดเค็ด	๓๓๐	๓๒๔	๖๕๔	๒๐๗
๒	บ้านเมืองจิ่งใต้	๒๖๖	๒๗๙	๕๔๕	๒๒๓
๓	บ้านหาดผาขน	๒๖๐	๒๖๗	๕๒๗	๑๗๖
๔	บ้านเมืองหลวง	๒๘๗	๒๘๓	๕๗๐	๑๙๔
๕	บ้านเมืองจิ่งเหนือ	๒๕๓	๒๖๗	๕๒๐	๑๘๐
๖	บ้านจัดสรร	๑๔๕	๑๔๘	๒๙๓	๙๙
๗	บ้านสยยาว	๒๑๗	๒๐๑	๔๑๘	๑๒๖
๘	บ้านราษฎร์สามัคคี	๔๐๕	๓๘๖	๗๙๑	๒๖๙
๙	บ้านใหม่สามัคคี	๓๔๘	๓๒๘	๖๗๖	๒๓๐
๑๐	บ้านเมืองจิ่งใหม่พัฒนา	๓๕๒	๓๒๗	๖๗๙	๒๕๖
๑๑	บ้านมงคลเจริญสุข	๑๑๗	๑๒๓	๒๔๐	๑๒๐
รวมทั้งสิ้น		๒,๙๘๐	๒,๙๓๓	๕,๙๑๓	๒,๐๒๔

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ เดือน ตุลาคม ๒๕๕๙

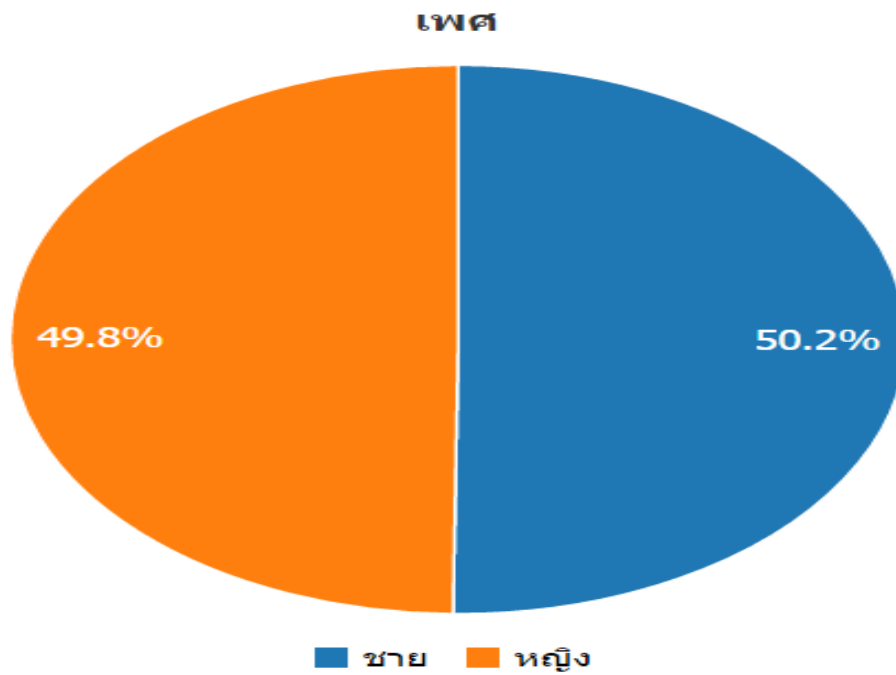
๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ตารางแสดงโครงสร้างอายุและเพศของประชากรตำบลเมืองจั่ง อำเภอกุเพียง จังหวัดน่าน

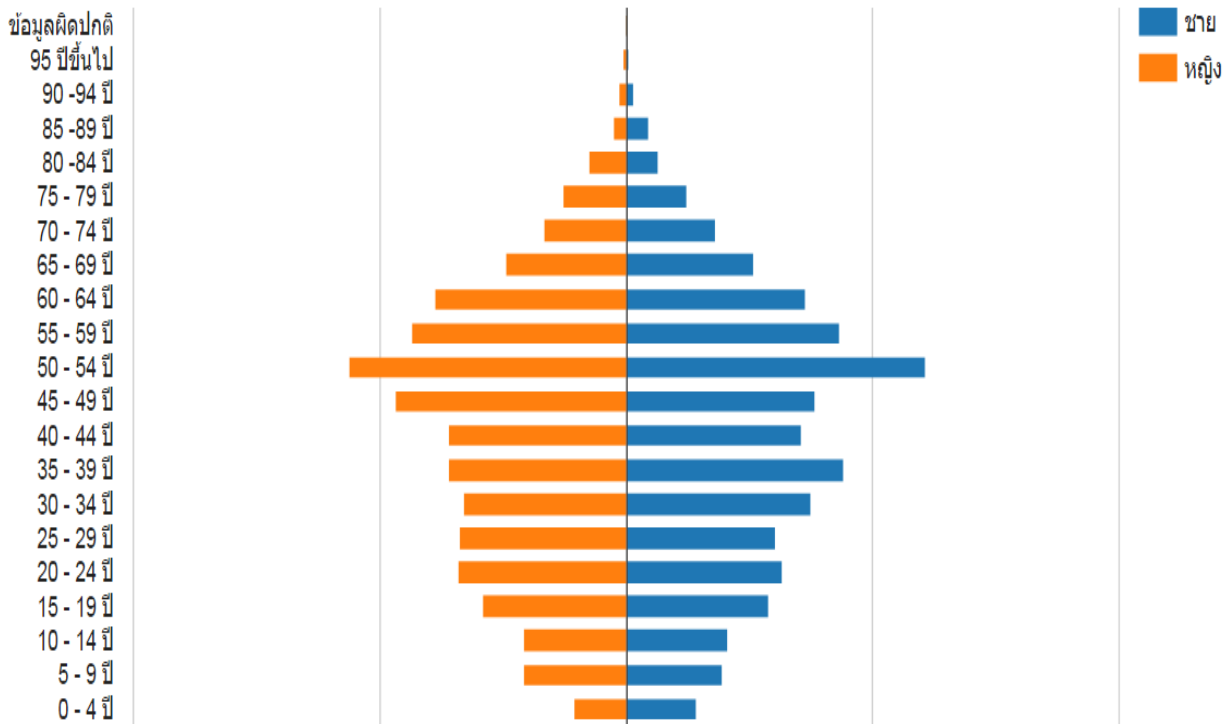
อายุ(ปี)	ชาย		หญิง		รวมชาย - หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ (%)	จำนวน	ร้อยละ (%)	จำนวน	ร้อยละ (%)
๐ - ๔ ปี	๗๑	๒.๗๘	๕๓	๒.๐๙	๑๒๔	๒.๔๔
๕ - ๙ ปี	๙๘	๓.๘๔	๑๐๔	๔.๑๑	๒๐๒	๓.๙๗
๑๐ - ๑๔ ปี	๑๐๓	๔.๐๔	๑๐๕	๔.๑๕	๒๐๘	๔.๐๙
๑๕ - ๑๙ ปี	๑๔๔	๕.๖๔	๑๔๖	๕.๗๗	๒๙๐	๕.๗๑
๒๐ - ๒๔ ปี	๑๕๘	๖.๑๙	๑๗๑	๖.๗๕	๓๒๙	๖.๔๗
๒๕ - ๒๙ ปี	๑๕๑	๕.๙๒	๑๗๐	๖.๗๑	๓๒๑	๖.๓๒
๓๐ - ๓๔ ปี	๑๘๘	๗.๓๗	๑๖๕	๖.๕๒	๓๕๓	๖.๙๔
๓๕ - ๓๙ ปี	๒๒๑	๘.๖๖	๑๘๑	๗.๑๕	๔๐๒	๗.๙๑
๔๐ - ๔๔ ปี	๑๗๘	๖.๙๘	๑๘๐	๗.๑๑	๓๕๘	๗.๐๔
๔๕ - ๔๙ ปี	๑๙๒	๗.๕๓	๒๓๔	๙.๒๔	๔๒๖	๘.๓๘
๕๐ - ๕๔ ปี	๓๐๓	๑๑.๘๘	๒๘๑	๑๑.๑	๕๘๔	๑๑.๔๙
๕๕ - ๕๙ ปี	๒๑๖	๘.๔๗	๒๑๘	๘.๖๑	๔๓๔	๘.๕๔
๖๐ - ๖๔ ปี	๑๘๒	๗.๑๓	๑๙๔	๗.๖๖	๓๗๖	๗.๔
๖๕ - ๖๙ ปี	๑๒๙	๕.๐๖	๑๒๒	๔.๘๒	๒๕๑	๔.๙๔
๗๐ - ๗๔ ปี	๙๑	๓.๕๗	๘๓	๓.๒๘	๑๗๔	๓.๔๒
๗๕ - ๗๙ ปี	๖๑	๒.๓๙	๖๔	๒.๕๓	๑๒๕	๒.๔๖
๘๐ - ๘๔ ปี	๓๒	๑.๒๕	๓๘	๑.๕	๗๐	๑.๓๘
๘๕ - ๘๙ ปี	๒๓	๐.๙	๑๓	๐.๕๑	๓๖	๐.๗๑
๙๐ - ๙๔ ปี	๘	๐.๓๑	๗	๐.๒๘	๑๕	๐.๓
๙๕ ปีขึ้นไป	๒	๐.๐๘	๓	๐.๑๒	๕	๐.๑
รวม	๒,๕๕๑	๑๐๐	๒,๕๓๒	๑๐๐	๕,๐๘๓	๑๐๐

ที่มา : โครงการพัฒนาขีดความสามารถด้านข้อมูลแบบมีส่วนร่วม อบต.เมืองจั่ง (TCNAP) ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙

แผนภูมิแสดงจำนวนประชากรตำบลเมืองจั่ง

แผนภูมิแสดงช่วงอายุของประชากรตำบลเมืองจั่ง

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ด้านการศึกษาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีสถานศึกษาทั้งหมด ๕ แห่ง ประกอบด้วย

โรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)			จำนวนครูและบุคลากร (คน)				
	ชาย	หญิง	รวม	ครู	นักการ ภารโรง	พนักงาน งานขับรถ	แม่บ้าน	รวม
โรงเรียนบ้านเมืองจั่ง	๔๐	๓๙	๗๙	๖	๑	-	-	๗
โรงเรียนบ้านหาดเค็ด	๔๖	๕๐	๙๖	๑๓	๑	-	-	๑๔
โรงเรียนศรีนครน่าน	๓๘	๓๙	๗๗	๑๕	๑	๑	๑	๑๘
รวม	๑๒๔	๑๒๘	๒๕๒	๓๔	๓	๑	๑	๓๙

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ชาย	หญิง	รวม
บ้านเมืองจั่งเหนือหมู่ที่ ๕	๓๕	๓๐	๖๕
บ้านใหม่สามัคคี หมู่ที่ ๙	๓๓	๒๔	๕๗
รวม	๖๘	๕๔	๑๒๒

๔.๒ สาธารณสุข

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีสถานบริการสาธารณสุขประจำตำบล ๒ แห่ง ดังนี้

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเมืองจั่ง (หาดเค็ด) หมู่ที่ ๑
๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเมืองจั่งหมู่ที่ ๕
๓. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน ๑๑ หมู่บ้าน

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละประชากร จำแนกตามพฤติกรรมเสี่ยง

พฤติกรรมเสี่ยงได้แก่ (N = ๒,๘๕๐)	มีพฤติกรรมเสี่ยง		ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง		รวม
	จำนวน	ร้อยละ (%)	จำนวน	ร้อยละ (%)	ร้อยละ (%)
ดื่มสุราเป็นประจำ	๗๘๘	๒๗.๖๕	๒,๐๖๒	๗๒.๓๕	๑๐๐
สูบบุหรี่เป็นประจำ	๔๙๙	๑๗.๕๑	๒,๓๕๑	๘๒.๔๙	๑๐๐
นั่งๆ นอนๆ ไม่ค่อยได้ทำงาน	๑๒๘	๔.๔๙	๒,๗๒๒	๙๕.๕๑	๑๐๐
ไม่ได้ออกกำลังกาย	๑,๒๗๙	๔๔.๘๘	๑,๕๗๑	๕๕.๑๒	๑๐๐
มีความเครียดกังวลใจนอนไม่หลับ	๖๕	๒.๒๘	๒,๗๘๕	๙๗.๗๒	๑๐๐
ทำงานหนัก พักผ่อนน้อย	๒๘๗	๑๐.๐๗	๒,๕๖๓	๘๙.๙๓	๑๐๐
กินอาหารปริมาณมาก กินจุ กินจุบจิบ	๓๕๕	๑๒.๔๖	๒,๔๙๕	๘๗.๕๔	๑๐๐
กินอาหารรสจัด เป็นประจำทุกวัน	๙๓๗	๓๒.๑๘	๑,๙๑๓	๖๗.๘๒	๑๐๐
กินอาหารสุกๆ ดิบๆ	๑,๖๖๔	๕๘.๓๙	๑,๑๘๖	๔๑.๖๑	๑๐๐
ดื่มเครื่องดื่มชูกำลังประจำ	๒๖๔	๙.๒๖	๒,๕๘๖	๙๐.๗๔	๑๐๐
ขับรถเร็ว ปรมาท	๓๗	๑.๓	๒,๘๑๓	๙๘.๗	๑๐๐

พฤติกรรมเสี่ยงได้แก่ (N = ๒,๘๕๐)	มีพฤติกรรมเสี่ยง		ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง		รวม
	จำนวน	ร้อยละ (%)	จำนวน	ร้อยละ (%)	ร้อยละ (%)
มีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย	๒	๐.๐๗	๒,๘๔๘	๙๙.๙๓	๑๐๐
การใช้สารเสพติด	๑๖	๐.๕๖	๒,๘๓๔	๙๙.๔๔	๑๐๐
การใช้ยาชุด ยาแก้ปวด ยาลูกกลอน เป็นประจำ	๒๗	๐.๙๕	๒,๘๒๓	๙๙.๐๕	๑๐๐
ขับซีร็ดจักรยานยนต์โดยไม่สวมหมวกนิรภัย	๘๓	๒.๙๑	๒,๗๖๗	๙๗.๐๙	๑๐๐
ขับซีร็ดยนต์โดยไม่คาดเข็มขัดนิรภัย	๒๒	๐.๗๗	๒,๘๒๘	๙๙.๒๓	๑๐๐
ไม่ได้ตรวจสุขภาพ หรือการคัดกรองโรคเป็นประจำทุกปี	๕๘๗	๒๐.๖	๒,๒๖๓	๗๙.๔	๑๐๐
อื่นๆ	๓๔	๑.๑๙	๒,๘๑๖	๙๘.๘๑	๑๐๐

ที่มา : โครงการพัฒนาขีดความสามารถด้านข้อมูลแบบมีส่วนร่วม อบต.เมืองจั้ง (TCNAP) ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละประชากร จำแนกตามภาวะเสี่ยงจากการทำงาน

ภาวะเสี่ยงจากการทำงานได้แก่ (N = ๑,๓๙๓)	มีภาวะเสี่ยง จากการทำงาน		ไม่มีภาวะเสี่ยง จากการทำงาน		รวม
	จำนวน	ร้อยละ (%)	จำนวน	ร้อยละ (%)	ร้อยละ (%)
ใช้สารเคมีในการเกษตรโดยป้องกันตนเองไม่เหมาะสม	๘๓๙	๖๐.๒๓	๕๕๔	๓๙.๗๗	๑๐๐
ทำงานในบริเวณที่มีการสูดดมสารเคมีสารระเหยที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	๒๑๔	๑๕.๓๖	๑,๑๗๙	๘๔.๖๔	๑๐๐
ทำงานในบริเวณที่มีเสียงดัง	๖๑	๔.๓๘	๑,๓๓๒	๙๕.๖๒	๑๐๐
ทำงานในบริเวณที่มีฝน ฝุ่นละออง คิววัน	๔๖๙	๓๓.๖๗	๙๒๔	๖๖.๓๓	๑๐๐
ทำงานใกล้กับเครื่องจักรกล	๓๗	๒.๖๖	๑,๓๕๖	๙๗.๓๔	๑๐๐
ทำงานที่เป็นอันตรายต่อสายตา	๓๖	๒.๕๘	๑,๓๕๗	๙๗.๔๒	๑๐๐
ทำงานในลักษณะยืน หรือนั่งในท่าเดิมนานๆ	๔๒	๓.๐๒	๑,๓๕๑	๙๖.๙๘	๑๐๐
ทำงานในบริเวณที่มีอากาศร้อนอบอ้าวหรืออากาศเย็นมากเกินปกติ	๑๑๑	๗.๙๗	๑,๒๘๒	๙๒.๐๓	๑๐๐
ทำงานในที่สูง	๘๗	๖.๒๕	๑,๓๐๖	๙๓.๗๕	๑๐๐
อื่นๆ	๓๖	๒.๕๘	๑,๓๕๗	๙๗.๔๒	๑๐๐

ที่มา : โครงการพัฒนาขีดความสามารถด้านข้อมูลแบบมีส่วนร่วม อบต.เมืองจั้ง (TCNAP) ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละประชากร จำแนกตามปัญหาสุขภาพและการเจ็บป่วย

ปัญหาสุขภาพและการเจ็บป่วยได้แก่ (N = ๑,๑๖๐)	มีปัญหาสุขภาพ และการเจ็บป่วย		ไม่มีปัญหาสุขภาพ และการเจ็บป่วย		รวม
	จำนวน	ร้อยละ (%)	จำนวน	ร้อยละ (%)	ร้อยละ (%)
ไข้ ไอ เจ็บคอ	๗๕๑	๖๔.๗๔	๔๐๙	๓๕.๒๖	๑๐๐
อุจจาระร่วง	๑๕	๑.๒๙	๑,๑๔๕	๙๘.๗๑	๑๐๐
กระเพาะอาหาร	๖๑	๕.๒๖	๑,๐๙๙	๙๔.๗๔	๑๐๐
ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ	๖๓๔	๕๔.๖๖	๕๒๖	๔๕.๓๔	๑๐๐
บาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย	๑	๐.๐๙	๑,๑๕๙	๙๙.๙๑	๑๐๐
ภาวะขาดสารอาหาร	๒	๐.๑๗	๑,๑๕๘	๙๙.๘๓	๑๐๐
พัฒนาการที่ล่าช้าในเด็กแรกเกิดถึง ๕ ปี	๒	๐.๑๗	๑,๑๕๘	๙๙.๘๓	๑๐๐
อื่นๆ	๕๙	๕.๐๙	๑,๑๐๑	๙๔.๙๑	๑๐๐

ที่มา : โครงการพัฒนาขีดความสามารถด้านข้อมูลแบบมีส่วนร่วม อบต.เมืองจั้ง (TCNAP) ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙

๔.๓ อาชญากรรม

ตำบลเมืองจันไม่มีปัญหาอาชญากรรมเกิดขึ้น เนื่องจากในพื้นที่มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนยังอยู่ในสังคมกึ่งชนบท โดยมีหน่วยงานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ประกอบด้วย ตูยามสถานีตำรวจภูธรเพียง ตั้งอยู่หมู่ ๕ บ้านเมืองจันเหนือ จำนวน ๑ แห่ง และตำรวจบ้าน จำนวน ๑๑ หมู่บ้าน คอยดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน

๔.๔ ยาเสพติด

พื้นที่โดยรอบของตำบลเมืองจันมีเขตติดต่อกับตำบลและอำเภออื่นที่มีความเสี่ยงในเรื่องยาเสพติด จึงมีโอกาสที่ประชาชนในพื้นที่จะยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด การแก้ไขปัญหาองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การฝึกอบรมให้ความรู้ร่วมกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอภูเพียงโรงเรียน และรพ.สต.ในพื้นที่

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันได้ดำเนินการดำเนินงานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ เช่น การจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ การดำเนินกิจกรรมด้านการพัฒนาศักยภาพผู้พิการและผู้สูงอายุในชุมชน สามารถแยกประเภทผู้ได้รับการจัดสวัสดิการทางสังคมได้ดังนี้

ประเภท	จำนวนผู้ได้รับการจัดสวัสดิการ (คน)
ผู้สูงอายุ	๑,๑๑๒
ผู้พิการ	๒๓๔
ผู้ป่วยเอดส์	๑๙
รวม	๑,๓๖๕

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

ตำบลเมืองจันมีถนนผ่านชุมชนหลายสาย เช่น ถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๖๙ (ผ่านบริเวณหมู่ ๒ หมู่ ๔ หมู่ ๕ หมู่ ๘ หมู่ ๑๐) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒๒ (ผ่านหมู่ ๑ หมู่ ๗ หมู่ ๙) และทางหลวงชนบทหมายเลข ๔๐๑๘ (ผ่านหมู่ ๓ หมู่ ๖ หมู่ ๑๑) ซึ่งทางหลวงหมายเลข ๑๑๖๙ เป็นถนนสายหลักที่เชื่อมโยงระหว่างตำบลและอำเภอ ลักษณะทางโค้งและทางเลี้ยว จึงเป็นอุปสรรคต่อการสัญจร โดยเฉพาะทางโค้งที่มีบ้านเรือนของประชาชนสร้างติดกับเขตทาง โดยส่วนใหญ่ประชาชนจะใช้รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ส่วนตัวในการสัญจร ส่วนการคมนาคมภายในตำบลจะมีถนนลาดยางและถนนคอนกรีตเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ด้วยเหตุนี้พื้นที่รับผิดชอบองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันจึงมีปริมาณการเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง จากข้อมูลตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ พบว่าในพื้นที่ตำบลเมืองจัน ได้มีการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน จำนวน ๔๐ ครั้ง มีผู้เสียชีวิต ๒ ราย และข้อมูลในปี ๒๕๕๙ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ พบว่าในพื้นที่ตำบลเมืองจันมีการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน จำนวน ๓๓ ครั้ง มีผู้เสียชีวิต ๑ ราย

๕.๒ การไฟฟ้า

มีไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเข้าถึงทุกหมู่บ้าน จำนวน ๒,๐๘๐ คริวเรือน แต่ในพื้นที่ทำการเกษตรบางพื้นที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้

๕.๓ การประปา

ใช้ระบบประปาในหมู่บ้านซึ่งมีอยู่ทั้งหมด ๑๑ แห่งคือ โดยใช้ในการอุปโภคเท่านั้น ส่วนน้ำบริโภคจะใช้จากบ่อน้ำตื้นภายในหมู่บ้าน หรือต้องซื้อจากแหล่งอื่น

๕.๔ โทรศัพท์

ทุกหมู่บ้านมีโทรศัพท์เคลื่อนที่และโทรศัพท์จากองค์การโทรศัพท์บริการขยายคู่สายเข้าถึงในหมู่บ้าน

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุครุภัณฑ์

ตำบลเมืองจันท์ทำการรับฝากไปรษณีย์ย่อยระดับตำบล จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๒๗ หมู่ ๕ ตำบลเมืองจันท์ อำเภอกุเพียง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

อาชีพประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพทางการเกษตร เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน อาทิจั้น ถิ่นจี่ มะม่วง ลำไย ยางพารา ไม้สัก และข้าวโพด ดังนี้

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของประชากรที่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร

อาชีพหลักด้านการเกษตร (N = ๓,๔๕๗)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำนา	๑๘๙	๕.๔๗
ทำไร่	๘๔๗	๒๔.๕
ทำสวน	๔๐๔	๑๑.๖๙
อาชีพเสริมด้านการเกษตร (N = ๓,๔๔๐)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำนา	๕๖๙	๑๖.๕๔
ทำไร่	๒๕๒	๗.๓๓
ทำสวน	๖๑๑	๑๗.๗๖

ที่มา : โครงการพัฒนาขีดความสามารถด้านข้อมูลแบบมีส่วนร่วม อบต.เมืองจันท์ (TCNAP) ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙

๖.๒ การประมง

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของประชากรที่ประกอบอาชีพด้านการประมง

อาชีพหลักด้านการประมง(N = ๓,๔๕๗)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประมง	๕	๐.๑๔
อาชีพเสริมด้านการประมง(N = ๓,๔๔๐)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประมง	๕	๐.๑๕

ที่มา : โครงการพัฒนาขีดความสามารถด้านข้อมูลแบบมีส่วนร่วม อบต.เมืองจันท์ (TCNAP) ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙

๖.๓ การปศุสัตว์

อาชีพของประชาชนที่ทำด้านการปศุสัตว์ในตำบลเมืองจั่ง เช่น เลี้ยงไหม สุกร ไก่ และโค เป็นต้น

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของประชากรที่ประกอบอาชีพด้านการปศุสัตว์

อาชีพหลักด้านการปศุสัตว์ (N = ๓,๔๕๗)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประมง	๕๑	๑.๔๘
อาชีพเสริมด้านการประมง (N = ๓,๔๕๐)	จำนวนคน	ร้อยละ
ประมง	๑๙๒	๕.๕๘

ที่มา : โครงการพัฒนาขีดความสามารถด้านข้อมูลแบบมีส่วนร่วม อบต.เมืองจั่ง (TCNAP) ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙

๖.๔ การบริการ

- ปั้มน้ำมัน	๑ แห่ง	- โรงสีข้าว	๙ แห่ง
- ร้านค้าปลีก	๕๒ แห่ง	- ร้านซ่อมยานยนต์	๔ แห่ง
- ร้านเสริมสวย	๑ แห่ง	- ร้านตัดเย็บ	๒ แห่ง
- ร้านอาหาร	๔ แห่ง	- โรงอบยา	๑ แห่ง
- เสาโทรศัพท์มือถือ	๕ แห่ง	- ร้านซ่อมเครื่องมือการเกษตร	๑ แห่ง
- ร้านเชื่อมเหล็ก	๑ แห่ง	- ปั้มหลด	๕ ตู้
- ปั้มหยอดเหรียญ	๑ ตู้		

๖.๕ การท่องเที่ยว

๑. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การอนุรักษ์ป่าชุมชนการอนุรักษ์ปลาน้ำจืดและบ้านหาดผาขน นอกจากนี้ในช่วงระหว่างเดือนมกราคม – เดือนพฤษภาคม ของทุกปี บ้านหาดผาขนยังมีกิจกรรมล่องแพไม้ไผ่ ชมวิถีชีวิตของชุมชนที่เรียบง่ายและชมทิวทัศน์แม่น้ำน่าน

๒. แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา ได้แก่ พระพุทธรูปองค์ใหญ่ที่สุดในจังหวัดน่านที่ศูนย์ปฏิบัติธรรมอ่อนแสงดาวบ้านเมืองหลวง และในวันสงกรานต์ของทุกปีจะมีประเพณีสงกรานต์พระพุทธรูปองค์ใหญ่ เพื่อเกิดสิริมงคลแก่ตนเองและครอบครัว

๓. แหล่งท่องเที่ยวและเรียนรู้ระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ได้แก่ ศูนย์การเรียนรู้แสงเทียน ศูนย์การเรียนรู้โจ้โก้บ้านตะวันเย็น บ้านไร่ปลายดอย สวนรอยบุญ สวนนายสมชาย ตามล สวนสุขเกษม สวนนายวิมล มงคล และวันใหม่ฟาร์ม เป็นต้น

๖.๖ อุตสาหกรรม

ตามทำเนียบโรงงานอุตสาหกรรม พบว่ามีโรงงานในตำบลเมืองจั่งเป็นโรงงานประเภทที่ ๓ เป็นการประกอบกิจการแปรรูปไม้ หมู่ที่ ๑๐ จำนวน ๑ แห่งและหมู่ที่ ๑๑ จำนวน ๑ แห่ง นอกนั้นเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน เช่น การทำเครื่องเรือนจากหวาย

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

กลุ่ม/เครือข่าย	หมู่
กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	๑-๑๑
กลุ่มพัฒนาอาชีพทางการเกษตร	๑-๑๑
กลุ่มผู้สูงอายุ	๑-๑๑
กลุ่มเยาวชน	๑-๑๑
กลุ่มออมทรัพย์	๑-๑๑
กลุ่มผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม	๑ ๓ ๗ ๙
กลุ่มเกษตรยั่งยืน * (กลุ่มระดับตำบล)	๑-๑๑
กลุ่มผู้ปลูกลิ้นจี่ * (กลุ่มระดับตำบล)	๑-๑๑
กลุ่มผู้ผลิตมะม่วงคุณภาพตำบลเมืองจิ่ง * (กลุ่มระดับตำบล)	๑-๑๑
กลุ่มผู้เลี้ยงสุกร * (กลุ่มระดับตำบล)	๑-๑๑
จุดเรียนรู้เกษตรผสมผสานเช่น บ้านไร่ปลายดอย สวนรวบบุญ สวนนายสมชาย ตามล สวนสุขเกษม สวนนายวิมล มงคล วันใหม่ฟาร์ม	๓ ๔ ๕ ๗ ๘ ๙ ๑๐
กลุ่ม อสม.	๑-๑๑
กลุ่มเกษตรอินทรีย์	๑
อปพร.	๑-๑๑
ตำรวจบ้าน	๑-๑๑
โรงเรียนชานาตำบลเมืองจิ่ง * (กลุ่มระดับตำบล)	๑ ๒ ๔ ๕ ๗ ๘
กลุ่มถักไม้กวาด	๒ ๘
กลุ่มเลี้ยงไก่	๓ ๕ ๑๑
กลุ่มผู้ใช้น้ำระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์	๑ ๙ ๗ ๘
กลุ่มผู้ใช้น้ำระบบสูบน้ำด้วยระบบกาลักน้ำ	๑ ๒ ๕ ๙ ๑๐
กลุ่มโฮมสเตย์	๓,๕
กลุ่มอนุรักษ์ปลา(อ่างเก็บน้ำ แม่น้ำ)	๑ ๔ ๕ ๗ ๘ ๙ ๑๐
กลุ่มอนุรักษ์ป่า	๑ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๑
กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว	๓
ปราชญ์ เช่น ทีเหล็ก แกะสลัก ผสมพันธุ์ข้าว จักสาน	๓ ๕
กลุ่มทอผ้าพื้นเมือง	๔
กลุ่มทำดอกไม้จันทน์	๑ ๔ ๕
กลุ่มอนุรักษ์ดนตรีไทยพื้นบ้าน	๓๕
กลุ่มหัตถศิลป์ถิ่นเมืองจิ่ง	๕
กลุ่มคัดแยกขยะรีไซเคิล	๕ ๖ ๗ ๑๑
ศูนย์การเรียนรู้โจโก้	๘
ศูนย์การเรียนรู้บ้านแสงเทียน	๙

กองทุนทางการเงิน	หมู่ที่
กองทุนเงินล้าน	๑-๑๑
กองทุน กขคจ.	๑ ๓ ๕ ๖ ๘
กองทุนกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต	๑-๑๑
กองทุนกลุ่มแม่บ้าน	๑-๑๑
กองทุนเมล็ดพันธุ์พืช	๒ ๕ ๙ ๑๐ ๑๑
กองทุน SML	๑-๑๑
กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลเมืองจัน	๑-๑๑
กองทุนผู้สูงอายุ	๑-๑๑
กองทุนเยาวชน	๗ ๑๐

๖.๘ แรงงาน

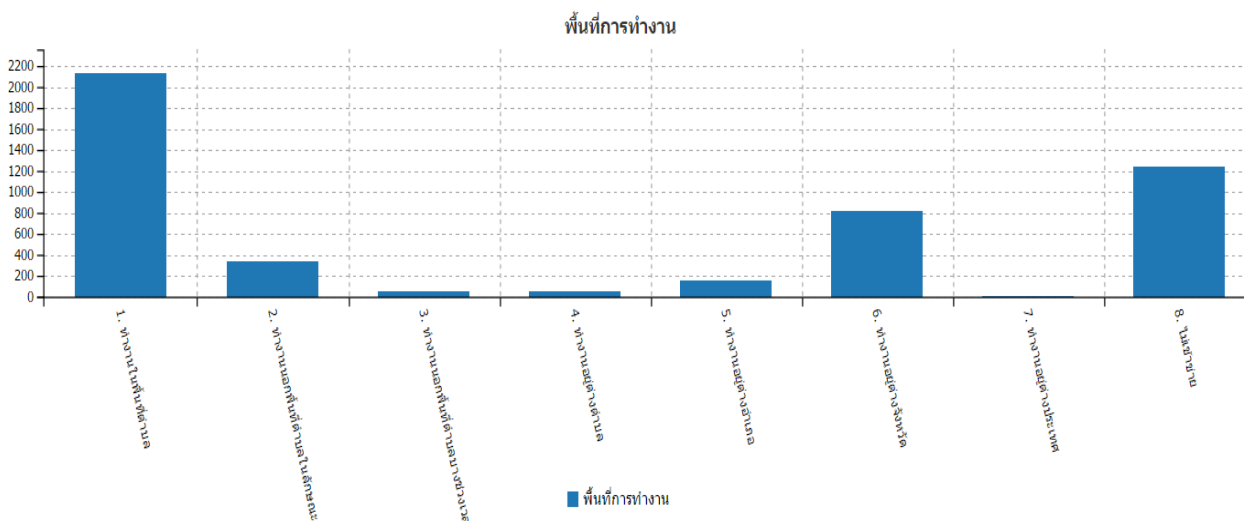
จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรตำบลเมืองจันที่มีอายุระหว่าง ๑๕-๕๙ ปี อยู่ในวัยแรงงาน ร้อยละ ๖๙.๓๕ ของประชากรในตำบล โดยมีพื้นที่การทำงานได้แก่

ตารางแสดงพื้นที่การทำงานของประชากรตำบลเมืองจัน

พื้นที่การทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
ทำงานในพื้นที่ตำบล	๒,๑๓๘	๔๔.๑๙
ทำงานนอกพื้นที่ตำบลในลักษณะเข้าไปเป็นกลับ	๓๔๕	๗.๑๓
ทำงานนอกพื้นที่ตำบลบางช่วงเวลาหรือตามฤดูกาล	๖๑	๑.๒๖
ทำงานอยู่ต่างตำบล	๕๕	๑.๑๔
ทำงานอยู่ต่างอำเภอ	๑๖๑	๓.๓๓
ทำงานอยู่ต่างจังหวัด	๘๑๘	๑๖.๙๑
ทำงานอยู่ต่างประเทศ	๑๕	๐.๓๑
ไม่เข้าข่าย (อายุ ๐-๑๔ ปี และอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป)	๑,๒๔๕	๒๕.๗๓
รวม	๔,๘๓๘	๑๐๐

ที่มา : โครงการพัฒนาขีดความสามารถด้านข้อมูลแบบมีส่วนร่วม อบต.เมืองจัน (TCNAP) ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙

แผนภูมิแสดงพื้นที่การทำงานของประชากรตำบลเมืองจัน

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

หมู่บ้าน/ชุมชน	ชาย	หญิง	ครัวเรือน	พื้นที่ (ไร่)
บ้านจัดสรร	๑๔๔	๑๔๖	๙๗	๒,๗๖๔.๓๘
บ้านมงคลเจริญสุข	๑๑๖	๑๒๖	๑๑๙	๔,๐๕๑.๗๒
บ้านราษฎร์สามัคคี	๔๐๔	๓๙๔	๒๖๘	๙,๗๘๒.๗๕
บ้านสบายว	๒๑๖	๒๐๒	๑๒๕	๑,๘๘๘.๔๕
บ้านหาดผาขน	๒๕๙	๒๖๘	๑๗๒	๓,๔๕๒.๑๘
บ้านหาดเค็ด	๓๓๕	๓๒๗	๒๐๖	๒,๕๔๕.๓๙
บ้านเมืองจันทเนือ	๒๕๒	๒๖๔	๑๗๘	๖,๑๖๕.๑
บ้านเมืองจันทใต้	๒๖๔	๒๘๐	๒๒๓	๑๒๕๑.๑๖
บ้านเมืองจันทพัฒนา	๓๔๘	๓๒๘	๒๕๕	๔,๗๐๓.๐๙
บ้านเมืองหลวง	๒๘๘	๒๘๓	๑๙๐	๕,๓๕๓.๔๘
บ้านใหม่สามัคคี	๓๕๑	๓๒๓	๒๒๘	๖,๙๕๒.๙๓

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

ข้อมูลทางด้านการเกษตร (ทำนา)

หมู่บ้าน/ชุมชน	ในเขตชลประทาน			นอกเขตชลประทาน		
	จำนวน ครัวเรือน	ต้นทุน เฉลี่ย	ราคาขาย เฉลี่ย	จำนวน ครัวเรือน	ต้นทุน เฉลี่ย	ราคาขาย เฉลี่ย
บ้านจัดสรร	๐	๐	๐	๗๐	๖,๕๗๗	๙,๓๖๐
บ้านมงคลเจริญสุข	๐	๐	๐	๒๑	๖,๕๗๗	๖,๗๕๙
บ้านราษฎร์สามัคคี	๐	๐	๐	๔๑	๖,๕๗๗	๖,๖๗๖
บ้านสบายว	๐	๐	๐	๔๐	๖,๕๗๗	๘,๑๓๙
บ้านหาดผาขน	๐	๐	๐	๒๙	๖,๕๗๗	๘,๔๐๐
บ้านหาดเค็ด	๐	๐	๐	๒๐๖	๑๐,๐๐๐	๑๒,๐๐๐
บ้านเมืองจันทเนือ	๐	๐	๐	๘๑	๖,๕๗๗	๗,๒๐๐
บ้านเมืองจันทใต้	๐	๐	๐	๔๐	๖,๐๐๐	๘,๔๐๐
บ้านเมืองจันทพัฒนา	๐	๐	๐	๖๗	๖,๕๗๗	๗,๐๒๐
บ้านเมืองหลวง	๐	๐	๐	๖๖	๖,๕๗๗	๖,๘๐๐
บ้านใหม่สามัคคี	๐	๐	๐	๑๒๕	๖,๕๗๗	๗,๐๑๕.๕๖

ข้อมูลทางด้านการเกษตร (ทำสวน)

หมู่บ้าน/ ชุมชน	ยางพารา			ลำไย			ลิ้นจี่		
	จำนวน ครัวเรือน	ต้นทุนการ ผลิตเฉลี่ย	ราคาขาย โดยเฉลี่ย	จำนวน ครัวเรือน	ต้นทุนการ ผลิตเฉลี่ย	ราคาขาย โดยเฉลี่ย	จำนวน ครัวเรือน	ต้นทุนการ ผลิตเฉลี่ย	ราคาขาย โดยเฉลี่ย
บ้านจัดสรร	๓๐	๐	๐	๒๒	๑๐,๐๙๐	๑๓,๐๐๐	๖๖	๗,๖๗๘	๑๐,๕๔๗
บ้านเมืองจันท	๐	๐	๐	๑๑	๒,๕๐๐	๗,๐๐๐	๑๐	๒,๐๐๐	๗,๐๐๐
บ้านเมืองจัน เหนือ	๗	๐	๐	๕๓	๑๐,๐๙๐	๑๒,๐๐๐	๙๗	๗,๖๗๘	๑๒,๐๐๐
บ้านเมืองจัน ใหม่พัฒนา	๕๗	๐	๐	๒๕	๑๐,๐๙๐	๕,๐๓๗	๘๑	๗,๖๗๘	๑๑,๗๗๒
บ้านเมืองหลวง	๐	๐	๐	๑๓	๑๐,๐๙๐	๑๒,๑๖๐	๕๕	๗,๖๗๘	๑๑,๓๔๙
บ้านราษฎร์ สามัคคี	๑๘	๐	๐	๙๒	๑๐,๐๙๐	๕,๐๐๐	๑๑๔	๗,๖๗๘	๘,๔๔๕
บ้านสบาย	๔๐	๐	๐	๓๘	๑๐,๐๙๐	๙,๒๐๐	๑๔	๗,๖๗๘	๓,๔๒๓
บ้านหาดเค็ด	๐	๐	๐	๓๐	๒๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๑๐	๑๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐
บ้านหาดผาขน	๐	๐	๐	๔๔	๑๐,๐๙๐	๑๒,๘๐๐	๓๘	๗,๖๗๘	๑๖,๗๗๐
บ้านใหม่ สามัคคี	๕๘	๐	๐	๒๗	๑๐,๐๙๐	๕,๐๓๗	๒๖	๗,๖๗๘	๑๐,๔๘๔.๕๕

ข้อมูลด้านการเกษตร (ทำไร่)

หมู่บ้าน/ชุมชน	ข้าวโพด			มัน		
	จำนวน ครัวเรือน	ต้นทุนการ ผลิตเฉลี่ย	ราคาขาย โดยเฉลี่ย	จำนวน ครัวเรือน	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย	ราคาขายโดย เฉลี่ย
บ้านจัดสรร	๕๓	๔,๒๐๐	๗,๐๐๐	๐	๐	๐
บ้านมงคลเจริญสุข	๒๒	๔,๒๐๐	๕,๐๘๒	๐	๐	๐
บ้านเมืองจันท	๔๘	๒,๕๐๐	๕,๐๐๐	๐	๐	๐
บ้านเมืองจันเหนือ	๔๖	๔,๒๐๐	๔,๙๔๐	๐	๐	๐
บ้านเมืองจันใหม่พัฒนา	๑๓๓	๔,๒๐๐	๔,๙๔๙	๐	๐	๐
บ้านเมืองหลวง	๑๑๙	๔,๒๐๐	๔,๘๕๐	๐	๐	๐
บ้านราษฎร์สามัคคี	๑๑๔	๔,๒๐๐	๔,๖๙๘	๐	๐	๐
บ้านสบาย	๘๖	๔,๒๐๐	๔,๙๐๐	๐	๐	๐
บ้านหาดเค็ด	๑๙๐	๕,๐๐๐	๖,๗๕๐	๑๕	๔,๐๐๐	๒,๕๐๐
บ้านหาดผาขน	๕๐	๔,๒๐๐	๖,๐๐๐	๓	๐	๐
บ้านใหม่สามัคคี	๑๕๙	๔,๕๐๐๐	๘,๔๐๐	๐	๐	๐

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำการเกษตร

แหล่งน้ำทางการเกษตร (ธรรมชาติ)

แหล่งน้ำธรรมชาติ	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง
แม่น้ำ	๓	๘	๑	๑๐
ห้วย/ลำธาร	๐	๑๑	๑	๑๐
คลอง	๒	๕	๑	๖
หนองน้ำ/บึง	๐	๕	๐	๕
น้ำตก	๐	๐	๐	๐

แหล่งน้ำทางการเกษตร (ที่มนุษย์สร้าง)

แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้าง	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง
แก้มลิง	๐	๑	๐	๑
อ่างเก็บน้ำ	๒	๕	๒	๔
ฝาย	๐	๘	๐	๘
สระ	๑	๙	๑	๙
คลองชลประทาน	๐	๒	๐	๒

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

แหล่งน้ำกิน	ไม่มี	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง
บ่อบาดาลสาธารณะ	๔	๑	๕	๐	๖
บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	๔	๑	๖	๐	๗
ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	๐	๖	๕	๗	๔
ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	๑๑	๐	๐	๐	๐
แหล่งน้ำธรรมชาติ	๔	๐	๖	๑	๖

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ โดยมีวัดเป็นศูนย์กลางชุมชน ตำบลเมืองจันท์มีวัด ๘ แห่ง ได้แก่ วัดหาดเค็ดล่าง หมู่ ๔ วัดหาดเค็ดบน หมู่ ๑ วัดเมืองจันท์ หมู่ ๒ วัดทุ่งเม็ง (เมืองจันท์เหนือ) หมู่ ๕ วัดหาดผาคำ หมู่ ๓ วัดสบยาว หมู่ ๗ วัดสุวรรณคีรี หมู่ ๘ วัดป่าศรีเมืองชัย หมู่ ๑๐ และมีพุทธสถานอื่น ๆ อีกเช่น พุทธสถานธรรมไท่เขี้ยว หมู่ ๖ สถานธรรมวังกาบราง หมู่ ๑๐ เป็นต้น

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ (%)
พุทธ	๕,๐๘๐	๙๙.๙๔
คริสต์	๒	๐.๐๔
อิสลาม	๑	๐.๐๒
รวม	๕,๐๘๓	๑๐๐.๐๐

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

เดือนเมษายน ประเพณีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุสืบสานประเพณีสงกรานต์ ประเพณีปิดทองทรงน้ำพระ
ประเพณีสืบชะตาหมู่บ้าน และประเพณีสืบชะตาป่าต้นน้ำก๊วยเย็น

เดือนพฤศจิกายน ประเพณีลอยกระทง

เดือนธันวาคม ประเพณีแข่งเรือแจ่ม (เรือหาปลา)

เดือนกันยายน – เดือนตุลาคม ประเพณีตานก๋วยสลากภัต

เดือนธันวาคม – เดือนมกราคม ประเพณีทำบุญข้าวใหม่

เดือนกุมภาพันธ์ – เดือนเมษายน ประเพณีบวชป่าและสืบชะตาแม่น้ำ

เดือนเมษายน – พฤษภาคม งานเทศกาลผลไม้และของดีตำบลเมืองจัง

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้เกิดขึ้นจากประสบการณ์ต่าง ๆ และการดำรงชีวิต หรือมาจากเพื่อนบ้าน เช่น
การตีเหล็กหม้อพื้นบ้านและการใช้สมุนไพรรักษาโรคการอ่านและเขียนภาษาล้านนาการเล่นเครื่องดนตรี
พื้นบ้าน เป็นต้น

ภาษาถิ่น ประชาชนส่วนใหญ่ใช้ภาษาเหนือ

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกของตำบลเมืองจัง ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปและขนมกลุ่ม
เครื่องเสวย ผลิตภัณฑ์น้ำหมอนเพื่อสุขภาพของกลุ่มผู้ปลูกหมอนบ้านสบยาว ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากหวายของ
บ้านเมืองจังเหนือ ผลิตภัณฑ์แปรรูปสาหร่ายน้ำจืด (โก) ของบ้านหาดผาขน ผลิตภัณฑ์ผ้ามัดย้อมและสินค้า
หัตถกรรมบ้านตะวันเย็น

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

น้ำที่ใช้ในการอุปโภคบริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และแหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำที่สำคัญที่ประชาชน
ใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตรและการอุปโภคบริโภค คือ แม่น้ำน่าน แม่น้ำยาว นอกจากนั้นยังมีลำห้วยต่างๆ
เป็นจำนวนมาก และแหล่งน้ำที่สร้างขึ้น เช่น อ่างเก็บน้ำ คลองชลประทาน ฝาย บ่อน้ำตื้น สระน้ำขุดเอง บ่อ
บาดาลและประปาหมู่บ้าน เป็นต้น

๙.๒ ป่าไม้

ตำบลเมืองจังมีเนื้อที่ป่าไม้ ๒๓,๐๔๖ ไร่ หรือร้อยละ ๔๒.๖๘ ของพื้นที่ตำบล พื้นที่เขตนี้เป็นบริเวณที่
มีการประกาศเป็นเขตป่าไม้ตามกฎหมาย โดยเป็นเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ร้อยละ ๓๘.๖๓ และเขตพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ
ร้อยละ ๔.๐๕ ของพื้นที่ตำบล

๙.๓ ภูเขา

ด้านทิศตะวันออกและทิศเหนือของตำบลเมืองจังเป็นภูเขาสูงอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติแม่น้ำน่าน

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ตำบลเมืองจังเมื่อพิจารณาจากสภาพภูมินิเวศน์มีสภาพพื้นที่ตั้งอยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำน่าน จึงทำให้
น้ำและดินมีความอุดมสมบูรณ์ เหมาะสำหรับการเพาะปลูกพืชไร่ พืชสวน และปศุสัตว์ มีผลผลิตทางการเกษตร
ที่สำคัญคือ มะม่วง ลิ้นจี่ ลำไย ข้าว สัก หม่อน ข้าวโพด และยางพารา เป็นต้น

ส่วนที่ ๒

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐)

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

จากข้อมูลระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนและการประเมินผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (E-plan) สามารถสรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับและการเบิกจ่ายงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันท์ ดังนี้

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

๑.๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณปีงบประมาณ พ.ศ.

๒๕๕๗

ยุทธศาสตร์	แผนพัฒนาสามปี		การตั้งข้อบัญญัติรายจ่าย		การเบิกจ่ายงบประมาณ	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑๑	๑,๑๖๐,๐๐๐.๐๐	๘	๒,๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๕	๒,๐๒๔,๙๐๐.๐๐
ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๕๖	๕,๖๓๘,๗๐๐.๐๐	๕๑	๕,๑๔๓,๑๐๐.๐๐	๓๒	๓,๕๖๙,๓๗๗.๕๙
ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	๑๖	๔๗๖,๐๐๐.๐๐	๑๔	๓๒๒,๔๕๐.๐๐	๑๑	๒๔๒,๕๕๐.๐๐
ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	๑๐	๔๙๕,๐๐๐.๐๐	๗	๓๕๕,๐๐๐.๐๐	๕	๓๑๙,๐๐๐.๐๐
ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๗	๒๑๙,๐๐๐.๐๐	๕	๕๐,๐๐๐.๐๐	๔	๒๗,๘๐๐.๐๐
ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๒๑	๔๒๐,๐๐๐.๐๐	๒๑	๓๘๐,๐๐๐.๐๐	๑๘	๓๓๙,๙๖๐.๐๐
ด้านการบริหารจัดการ และการบริการ	๒๑	๑๐,๕๙๑,๓๐๐.๐๐	๑๕	๑๑,๐๐๙,๔๕๐.๐๐	๑๓	๑๐,๗๑๙,๓๐๒.๘๐
รวม	๑๔๒	๑๙,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๑๑	๑๙,๔๖๐,๐๐๐.๐๐	๘๘	๑๗,๒๔๒,๙๘๐.๓๙

๑.๑.๒ สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณปีงบประมาณ พ.ศ.

๒๕๕๘

ยุทธศาสตร์	แผนพัฒนาสามปี		การตั้งข้อบัญญัติรายจ่าย		การเบิกจ่ายงบประมาณ	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๔๗	๔,๒๔๓,๔๐๐.๐๐	๒๕	๓,๔๘๘,๔๐๐.๐๐	๒๑	๒,๔๑๔,๘๑๗.๙๓
ด้านการบริการ สาธารณสุข	๑๙	๑,๒๒๕,๐๐๐.๐๐	๑๕	๑,๐๖๙,๐๐๐.๐๐	๑๒	๗๓๐,๖๕๗.๐๐
ด้านสังคม	๒๖	๑,๕๕๒,๕๐๐.๐๐	๑๗	๙๙๔,๘๐๐.๐๐	๑๕	๘๕๓,๙๙๐.๐๐
ด้านการเมืองและการ บริหารจัดการ	๕๓	๑๐,๖๔๓,๘๐๐.๐๐	๔๐	๑๒,๑๓๔,๘๕๗.๐๐	๓๗	๑๑,๓๗๓,๙๙๖.๙๐
ด้านสาธารณูปโภค	๖๐	๕,๖๔๐,๐๐๐.๐๐	๒๔	๓,๕๒๖,๙๔๓.๐๐	๒๓	๓,๐๙๑,๙๔๓.๐๐
ด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑๘	๕๙๕,๐๐๐.๐๐	๕	๖๖,๐๐๐.๐๐	๑	๓๕,๐๐๐.๐๐
ด้านเศรษฐกิจ	๑๘	๘๓๐,๐๐๐.๐๐	๒	๓๒๐,๐๐๐.๐๐	๒	๓๑๗,๕๕๐.๐๐
รวม	๒๔๑	๒๔,๗๒๙,๗๐๐.๐๐	๑๒๘	๒๒,๖๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๑๑	๑๘,๘๑๗,๙๕๔.๘๓

๑.๑.๓ สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณปีงบประมาณ พ.ศ.

๒๕๕๙

ยุทธศาสตร์	แผนพัฒนาสามปี		การตั้งข้อบัญญัติรายจ่าย		การเบิกจ่ายงบประมาณ	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๒๑	๓,๕๘๔,๗๐๐.๐๐	๑๕	๓,๒๕๕,๒๐๐.๐๐	๑๔	๒,๔๓๙,๑๕๙.๑๖
ด้านการบริการ สาธารณสุข	๑๐	๑,๓๓๐,๕๐๐.๐๐	๖	๘๔๓,๐๐๐.๐๐	๖	๖๕๒,๐๖๕.๖๔
ด้านสังคม	๑๓	๑,๐๒๙,๐๐๐.๐๐	๑๑	๗๔๔,๖๘๖.๐๐	๙	๔๔๒,๒๕๐.๐๐
ด้านการเมืองและการ บริหารจัดการ	๒๐	๑๐,๐๕๒,๗๐๐.๐๐	๑๗	๑๒,๓๕๗,๑๑๔.๐๐	๑๗	๑๑,๙๒๓,๗๔๑.๔๖
ด้านสาธารณูปโภค	๑๖	๓,๗๖๕,๗๓๔.๐๐	๑๓	๒,๗๙๕,๖๓๔.๐๐	๑๑	๒,๕๕๕,๒๓๔.๐๐
ด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๕	๑๑๕,๐๐๐.๐๐	๓	๕๐,๐๐๐.๐๐	๒	๑๙,๙๘๐.๐๐
ด้านเศรษฐกิจ	๘	๒๒๐,๐๐๐.๐๐	๓	๖๐,๐๐๐.๐๐	๓	๕๕,๖๕๐.๐๐
รวม	๙๓	๒๐,๐๙๗,๖๓๔.๐๐	๖๘	๒๐,๑๐๕,๖๓๔.๐๐	๖๒	๑๘,๐๘๘,๐๘๐.๒๖

๑.๑.๔ สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณปีงบประมาณ พ.ศ.

๒๕๖๐

ยุทธศาสตร์	แผนพัฒนาสามปี		การตั้งข้อบัญญัติรายจ่าย		การเบิกจ่ายงบประมาณ	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๒๔	๔,๐๒๖,๒๐๐.๐๐	๑๘	๒,๓๕๑,๘๒๐.๐๐	-	-
ด้านการบริการ สาธารณสุข	๑๔	๑,๗๔๘,๐๐๐.๐๐	๙	๑,๔๑๐,๐๐๐.๐๐	-	-
ด้านสังคม	๑๖	๑๒,๓๘๘,๕๐๐.๐๐	๑๔	๑๒,๕๒๘,๕๐๐.๐๐	-	-
ด้านการเมืองและการ บริหารจัดการ	๒๖	๑,๑๖๒,๙๐๐.๐๐	๒๓	๑,๐๖๒,๙๐๐.๐๐	-	-
ด้านสาธารณูปโภค	๑๘	๒,๕๑๐,๐๐๐.๐๐	๑๕	๑,๕๖๕,๗๐๐.๐๐	-	-
ด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๖	๒๑๐,๐๐๐.๐๐	๖	๑๗๐,๐๐๐.๐๐	-	-
ด้านเศรษฐกิจ	๑๐	๔๒๕,๐๐๐.๐๐	๙	๓๕๖,๒๐๐.๐๐	-	-
รวม	๑๑๔	๒๒,๔๗๐,๖๐๐.๐๐	๙๔	๑๙,๔๔๔,๙๒๐.๐๐	-	-

๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันท์ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาให้องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันท์บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผล แผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็น ดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือน เมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

เชิงปริมาณ

- ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ อบต.เมืองจันท์ ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๕๙) โดยกำหนดโครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาสามปี พ.ศ.๒๕๕๗ จำนวน ๑๔๒ โครงการ โดยมีโครงการที่บรรจุอยู่ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ จำนวน ๑๑๑ โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๘.๑๗ ได้มีการใช้จ่ายงบประมาณ จำนวน ๘๘ โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๙.๒๘

- ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ อบต.เมืองจันท์ ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับตำบลและแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๐) โดยกำหนดโครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาสามปี พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๒๔๑ โครงการ โดยมีโครงการที่บรรจุอยู่ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๑๒๘ โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๓.๑๑ ได้มีการใช้จ่ายงบประมาณ จำนวน ๑๑๑ โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๖.๗๒

- ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ อบต.เมืองจันท์ ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับตำบลและแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) โดยกำหนดโครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาสามปี พ.ศ.๒๕๕๙ จำนวน ๙๓ โครงการ โดยมีโครงการที่บรรจุอยู่ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ จำนวน ๖๘ โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๓.๑๒ ได้มีการใช้จ่ายงบประมาณ จำนวน ๖๒ โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ ๙๑.๑๘

- ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐ อบต.เมืองจันท์ ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับตำบลและแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๒) โดยกำหนดโครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาสามปี พ.ศ.๒๕๖๐ จำนวน ๑๑๔ โครงการ โดยมีโครงการที่บรรจุอยู่ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐ จำนวน ๙๔ โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๒.๔๖

เชิงคุณภาพ

- การติดตามและประเมินผลแผน อบต.เมืองจันท์ โดยวิธีการ After Action Review (AAR) และถอดบทเรียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ผลการปฏิบัติงาน/ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น	กิจกรรมที่ทำได้ดี/จะดีกว่านี้ถ้า	อุปสรรค/ข้อจำกัด	ข้อปฏิบัติในการทำกิจกรรม/โครงการต่อไป
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ประชาชนมีความพึงพอใจในมากโครงการก่อสร้างสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่	ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสิ่งก่อสร้างจะดีกว่านี้ถ้ามีการแจ้งประสานการเข้าทำงานของผู้รับจ้างให้ชัดเจน	การดำเนินการก่อสร้างทำอยู่ในช่วงฤดูฝน / การก่อสร้างถนนไม่มีไหล่ทาง และพื้นที่สาธารณะบางแห่งมีการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	โครงการก่อสร้างประเภทถนนควรมีการทำไหล่ทางเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการสัญจรและในการตรวจงานจ้างทางกองช่างควรมีการแนะนำวางแผนการก่อสร้างเช่นแบบแปลนการก่อสร้างให้ประชาชนหมู่บ้านเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการตรวจรับงานจ้าง
ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	เด็กเยาวชนและประชาชนได้รับประโยชน์จากการจัดกิจกรรม/โครงการ	มีการจัดกิจกรรมตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้มีกลุ่มเป้าหมายที่ตรงกับรูปแบบกิจกรรม/โครงการจะดีกว่านี้ถ้ากิจกรรม	งบประมาณบางโครงการ/กิจกรรมมีจำนวนจำกัด อาทิ เช่นการพัฒนาสตรี	ควรจัดกิจกรรมการพัฒนาสตรีตำบลเมืองจันท์เช่นจัดฝึกอบรมระเบียบพิธีกรรมและมารยาททางสังคมเป็นต้น

ยุทธศาสตร์ การพัฒนา	ผลการปฏิบัติงาน/ ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น	กิจกรรมที่ทำได้/ จะดีกว่านี้ถ้า	อุปสรรค/ข้อจำกัด	ข้อปฏิบัติในการทำ กิจกรรม/โครงการต่อไป
		๑) งานสาธารณสุขการดูแล สุขภาพและส่งเสริมการออก กำลังกายมีการส่งต่อกิจกรรม ต่อเนื่องในระดับหมู่บ้านและมี การปรับระยะเวลาการฝึก ปฏิบัติให้เหมาะสมกิจกรรม ๒) การจัดทำอาหารกลางวัน สำหรับเด็กมีการปรับประยุกต์ รสชาติอาหารให้เหมาะสมกับ วัยเด็ก		
ด้านการจัด ระเบียบ ชุมชน/ สังคม	ผู้เข้าร่วมกิจกรรม/ โครงการมีความรู้ใน การป้องกันภัยมี กระบวนการขั้นตอน ให้ความรู้ผู้เข้าอบรมที่ ดี	ประชาชนมีความรู้ได้ทดลอง การฝึกปฏิบัติจริงจะดีกว่านี้ถ้า เพิ่มระยะเวลาการจัด กิจกรรม/โครงการ	ระยะเวลาการจัด โครงการ/กิจกรรม ค่อนข้างน้อยและ อุปกรณ์เครื่องมือใน การป้องกันภัยไม่ เพียงพอ	ควรเพิ่มระยะเวลาในการจัด กิจกรรม/โครงการ
ด้านการวาง แผนการ ส่งเสริมการ ลงทุน พาณิชย์ก กรรมและการ ท่องเที่ยว	ประชาชนในตำบลมี ส่วนร่วมในกิจกรรม/ โครงการและบุคคล ทั่วไปได้รู้จักตำบล เมืองจัน ท์	หน่วยงานองค์กรและ ประชาชนมีความร่วมมือ สามัคคีและเข้ามามีส่วนร่วม ในกิจกรรมของอบต.เมืองจัน ท์จะดีกว่านี้ถ้ามีการ ประชาสัมพันธ์การจัด โครงการ/กิจกรรมเพื่อกระตุ้น การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน และความเป็นเจ้าของ	ยังขาดการ ประสานงานของ ฝ่ายต่างๆในการจัด กิจกรรม/โครงการ และการขาดการ จัดการด้านความ ปลอดภัย	ควรมีการวางแผนการ ดำเนินฝ่ายต่างๆการสร้าง ความตระหนักและการมี ส่วนร่วมของกลุ่มผู้นำชุมชน และมีการจัดกิจกรรมให้ หลากหลายมากยิ่งขึ้น
ด้านการ บริหาร จัดการและ การอนุรักษ์ ทรัพยากรธ รรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม	ประชาชนมีความรู้ใน การบริหารจัดการขยะ มูลฝอย	ขั้นตอนการศึกษาดูงานจาก แหล่งเรียนรู้ต้นแบบทำให้เห็น สถานที่จริงจะดีกว่านี้ถ้ามีการ เริ่มดำเนินการหลังจากที่ไป ศึกษาดูงานมาเพื่อนำไปสู่การ ประเมินผลต่อไป	งบประมาณ ดำเนินงานมีจำกัด ทำให้สามารถอบรม ดูงานได้เพียงปีละ ๑ ครั้งและขาดการดู งานเผยแพร่ความรู้ ระหว่างหมู่บ้านที่ ดำเนินการแล้วและ ยังไม่ได้ดำเนินการ	ควรขยายผลการให้ความรู้ ในการบริหารจัดการขยะมูล ฝอยไปยังหมู่บ้านอื่นและมี การติดตามประเมินผลการ ดำเนินงานของหมู่บ้าน
ด้าน ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิ ปัญญา ท้องถิ่น	ประชาชนได้ร่วมจัด กิจกรรมผ่านกิจกรรม ต่างๆของชุมชนการมี ส่วนร่วมต่างๆถือเป็น กุศโลบายในการ ถ่ายทอดความรู้ผ่าน พิธีกรรมสู่เยาวชนคน	การมีส่วนร่วมของประชาชน (ร่วมคิด, วางแผน, เตรียมงาน, ร่วมสมทบทุน, ร่วมทำ กิจกรรม) ในการอนุรักษ์ ประเพณีวัฒนธรรมที่สืบทอด กันมาเป็นประจำทุกปี เชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของชุมชน	ประชาชนและ เยาวชนบางส่วนยัง ขาดการเข้าร่วม กิจกรรม	ควรเน้นย้ำการมีส่วนร่วม การประชาสัมพันธ์ให้ชุมชน อื่นได้ร่วมกิจกรรมและมี เยาวชนคนรุ่นใหม่เข้าร่วม กิจกรรมมากขึ้นและจัด กิจกรรมให้คุ้มค่ากับ งบประมาณ อาทิเช่น

ยุทธศาสตร์ การพัฒนา	ผลการปฏิบัติงาน/ ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น	กิจกรรมที่ทำได้/ จะดีกว่านี้ถ้า	อุปสรรค/ข้อจำกัด	ข้อปฏิบัติในการทำ กิจกรรม/โครงการต่อไป
	รุ่นใหม่เพื่อให้มีการสืบ ทอดและรักษาต่อไป	จะดีกว่านี้ถ้ามีการ ประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนอื่น ได้มาร่วมกิจกรรมและมี เยาวชนคนรุ่นใหม่เข้าร่วม กิจกรรมมากขึ้น		โครงการบวชป่าหลายพื้นที่ ยังเน้นพิธีกรรมแต่ยังขาด การเน้นกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เข้าร่วมความสำคัญของ การบวชป่าการถ่ายทอดให้ ชนรุ่นหลังเป็นต้น
ด้านการ บริหาร จัดการและ การบริการ	มีการจัดซื้อครุภัณฑ์ และการจัดกิจกรรม/ โครงการต่างๆตาม แผนการดำเนินงานที่ กำหนดไว้	ประชาชนมีส่วนร่วมในการดา เนินงานของอบต. และมีการ ดาเนินการตามระเบียบที่ เกี่ยวข้องมีความคุ้มค่ากับ งบประมาณ	ขาดงบประมาณใน การการจัดซื้อ ครุภัณฑ์และการ จัดซื้อครุภัณฑ์บาง ชนิดต้องมีเทคนิคใน การตรวจสอบ อุปกรณ์ให้ได้ มาตรฐาน	การจัดซื้อครุภัณฑ์ควรต้องมี การวิเคราะห์ความต้องการ ของทุกหน่วยงาน

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ตามท้องที่การบริหารส่วนตำบลเมืองจันท์ได้ดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และพัฒนาองค์กรให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาเพื่อให้ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น ซึ่งผลจากการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันท์ ผลที่ได้รับมีดังนี้

ยุทธศาสตร์	ผลที่ได้รับ
ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๑) เด็ก เยาวชนและประชาชนได้รับการส่งเสริมการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ ๒) ชุมชนสามารถสืบสานประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่และสืบไป
ด้านการบริการสาธารณสุข	๑) ลดปัญหาโรคติดต่อในพื้นที่ ๒) ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการสาธารณสุขอย่างถูกต้อง ๓) ประชาชนที่เจ็บป่วยฉุกเฉินและประสบอุบัติเหตุได้รับการแพทย์ฉุกเฉินอย่างทันที่
ด้านสังคม	๑) ประชาชนได้รับการช่วยเหลือเมื่อเกิดสาธารณภัยอย่างทันที่ ๒) ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ๓) ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ได้รับเงินช่วยเหลือสวัสดิการเบี้ยยังชีพทุกคน

ยุทธศาสตร์	ผลที่ได้รับ
ด้านการเมืองและการบริหารจัดการ	๑) ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ๒) ประชาชนได้รับการบริการต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วยความสะดวก
ด้านสาธารณูปโภค	๑) ประชาชนมีน้ำอุปโภค-บริโภคอย่างเพียงพอทุกครัวเรือน ๒) ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน ๓) ประชาชนมีถนนที่ได้มาตรฐานและปลอดภัยสำหรับการสัญจร
ด้านการบริหารจัดกาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑) ชุมชน/หมู่บ้านได้ดำเนินการจัดการขยะระดับครัวเรือนอย่างต่อเนื่องโดยการส่งเสริมและให้ความรู้ประชาชนในการคัดแยกขยะอย่างถูกวิธี ณ แหล่งกำเนิดและนำกลับมาใช้ประโยชน์ ๒) ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดูแล พื้นที่และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ด้านเศรษฐกิจ	๑) ประชาชนมีน้ำสำหรับการเกษตรและปศุสัตว์อย่างเพียงพอ ๒) ประชาชนได้รับการพัฒนาความรู้ด้านการเกษตรและปศุสัตว์ที่หลากหลายให้มีคุณภาพและมาตรฐานการส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มอาชีพทั้งนี้โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต

๒.๒ ผลกระทบ

ยุทธศาสตร์	ผลกระทบเชิงบวก
ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๑) ประชาชนในตำบลได้รับการส่งเสริมการศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบ สำหรับในช่วงวัย ๒ - ๔ ปี องค์การบริหารส่วนตำบลโดยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของตำบลเป็นหน่วยจัดการดูแลบุตรหลานทั้งที่อยู่ในตำบล ให้ได้รับความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้มากขึ้น สามารถอ่านออก และเขียนได้ ๒) องค์การบริหารส่วนตำบลได้ทำการส่งเสริมประเพณีแต่ละหมู่บ้านที่มีอยู่ดั้งเดิมให้คงอยู่สืบไป โดยแต่ละปีได้จัดสรรงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมประเพณีท้องถิ่นให้ทุกหมู่บ้าน โดยแต่ละกิจกรรมหรือประเพณีที่เกิดขึ้นเมื่อชนรุ่นหลังได้รับรู้เป็นประจำและถือปฏิบัติเป็นธรรมเนียมต่อเนื่อง เชื่อได้ว่าประเพณีเหล่านี้จะไม่สูญหายไปอย่างแน่นอน อนึ่ง ในกิจกรรมแต่ละประเพณีของหมู่บ้านยังแฝงไปด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นให้เด็กและเยาวชนได้เห็นและศึกษาอีกด้วย
ด้านการบริการ สาธารณสุข	๑) จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน่วยงานกองทุนหลักประกันสุขภาพ (สปสช.) ทำให้สามารถที่จะดำเนินการกับประชาชนในเรื่องสุขภาพหลายโครงการ ตามแผนงานและยุทธศาสตร์ที่ สปสช. กำหนดไว้ ทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับการส่งเสริมเรื่องสุขภาพมากยิ่งขึ้น ประชาชนมีความเชื่อมั่นในการบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลมากขึ้น แม้จะไม่ใช่เกิดจากการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง แต่เป็นผลมาจากงบประมาณที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดสรรงบประมาณไปยังกองทุน สปสช.ในแต่ละปี

ยุทธศาสตร์	ผลกระทบเชิงบวก
ด้านสังคม	<p>๑) ตำบลเมืองจัง มีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับตำบลและอำเภออื่น จึงมีโอกาสเสี่ยงที่ประชาชนในพื้นที่จะยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และลักษณะของถนนสายหลักที่เชื่อมโยงระหว่างตำบลและอำเภอ ลักษณะทางโค้งและคดเคี้ยว จึงเป็นอุปสรรคต่อการสัญจร องค์การบริหารส่วนตำบลโดยงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้บูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เช่น สถานีตำรวจ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพพระดัดตำบลในการส่งเสริมและให้ความรู้ในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย ยาเสพติดและอาชญากรรมในพื้นที่</p>
ด้านการเมืองและการบริหารจัดการ	<p>๑) องค์การบริหารส่วนตำบล ได้ทำการส่งเสริมและพัฒนาการบริการในด้านต่าง ๆ เพื่อให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างรวดเร็ว โดยได้จัดส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมให้ความรู้ตามสายงาน หรือตำแหน่งที่ดำรงอยู่เป็นประจำทุกปี อีกทั้งยังใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่เป็นประโยชน์ สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนเป็นอย่างมาก ซึ่งเทคโนโลยีเหล่านี้ยังเป็นประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารกับประชาชน เป็นการเผยแพร่ผลงานการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ประชาชนได้รับทราบ รวมถึงประชาชนสามารถเสนอแนะความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะการบริหารงานของ อบต. เพื่อพิจารณาการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินการตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ในระยะต่อไป</p> <p>๒) องค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานมาตลอดมา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ โดยประชาคมท้องถิ่นมาเข้าร่วมเป็นกรรมการ หรือเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เช่น การจัดทำแผนพัฒนา อบต. การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา อบต. การจัดซื้อจัดจ้างต่าง ๆ ซึ่งการที่ประชาชนได้มีส่วนร่วมนั้นส่งผลให้ประชาชนได้ทราบผลการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบล</p>
ด้านสาธารณูปโภค	<p>๑) การพัฒนาด้านถนน ไฟฟ้าสาธารณะ ทางระบายน้ำ ระบบน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรและปศุสัตว์ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจังได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีมาตรฐานมากขึ้น ตามมาตรฐานการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>
ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<p>๑) องค์การบริหารส่วนตำบลได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการขยะในชุมชน การอนุรักษ์ป่าเดิมและเพิ่มพื้นที่ป่า รวมทั้งการดำเนินงานร่วมกับองค์กร ภาคเครือข่ายต่างๆ และเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม การปลูกจิตสำนึกให้กับประชาชนในพื้นที่ ให้มีวิถีการดำรงชีวิตที่ใส่ใจและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ตลอดจนมีแนวทางที่ถูกต้องสำหรับการดูแลรักษา ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน</p>
ด้านเศรษฐกิจ	<p>๑) ประชาชนมีน้ำสำหรับการเกษตรและปศุสัตว์อย่างเพียงพอ โดยการบริหารจัดการน้ำเพื่อเชื่อมโยงการพัฒนาให้เป็นแหล่งอาหารปลอดภัยและเพิ่มทางเลือกการเกษตรที่หลากหลาย</p> <p>๒) ประชาชนได้รับการพัฒนาความรู้ด้านการเกษตรและปศุสัตว์ที่หลากหลายให้มีคุณภาพและมาตรฐานการส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ ทั้งนี้โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต</p>

ยุทธศาสตร์	ผลกระทบเชิงลบ
ด้าน การศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	๑) อัตลักษณ์และประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิมใกล้สูญหายไปกับวิถีชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากประเพณีดังกล่าวไม่ได้รับการส่งเสริมและอนุรักษ์ไว้เชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของชุมชน แต่ยังคงขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนอื่นและการให้เยาวชนรุ่นใหม่เข้าร่วมกิจกรรม
ด้านการ บริการ สาธารณสุข	๑) การขยายความรู้โครงการ/กิจกรรมด้านสุขภาพสู่ชุมชนยังไม่มี การส่งต่อกิจกรรมอย่างต่อเนื่องในระดับหมู่บ้าน และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมกรของคน เป็นการยากที่จะทำให้คนเกิดความตระหนักหรือนำไปปฏิบัติ
ด้านสังคม	๑) การป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสังคม เป็นเรื่องที่ต้องร่วมมือกับหน่วยงานและชุมชนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งยังขาดการสร้างเครือข่ายอื่นๆ ทั้งในชุมชนและนอกชุมชนเข้าร่วมกิจกรรม
ด้านการเมือง และการ บริหาร จัดการ	๑) การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมต่าง ๆ ลดลงอาจด้วยเหตุผลจากวิถีชีวิตของประชาชนที่ต้องทำงาน ส่งผลให้ไม่มีเวลาที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ
ด้าน สาธารณูปโภค	๑) พื้นที่สาธารณะบางแห่งมีการทำการเกษตรติดกับถนนที่มีการสร้างหรือปรับปรุงซ่อมแซม ซึ่งต้องสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนในการก่อสร้างต่างๆ
ด้านการ บริหาร จัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑) การดำเนินโครงการการคัดแยกขยะ ประชาชนส่วนใหญ่ยังเห็นว่าควรริเริ่มที่ผู้นำชุมชนก่อน และการจัดการขยะเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของคนเป็นเรื่องยากที่จะทำให้คนเกิดความตระหนักหรือนำไปปฏิบัติ ฉะนั้นการจัดการขยะต้องทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
ด้าน เศรษฐกิจ	๑) การจัดโครงการพัฒนาเศรษฐกิจให้กลุ่มอาชีพและกลุ่มต่างๆ ยังขาดกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่ม ซึ่งต้องเพิ่มจัดในลักษณะของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์จริงควบคู่กับเนื้อหาเชิงวิชาการ นอกจากนี้ต้องลงพื้นที่เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

๓.๑ ปัญหาและอุปสรรค

๓.๑.๑ การก่อสร้างถนนบางแห่งไม่มีไหล่ทางและพื้นที่สาธารณะบางแห่งมีการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

๓.๑.๒ การดำเนินโครงการ/กิจกรรมมีงบประมาณจำกัด

๓.๑.๓ ขาดงบประมาณในการจัดซื้อครุภัณฑ์และการจัดซื้อครุภัณฑ์บางชนิดต้องมีเทคนิคในการตรวจสอบอุปกรณ์ให้ได้มาตรฐาน

๓.๑.๔ การจัดโครงการ/กิจกรรม ที่ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชน ยังขาดการประสานงานของฝ่ายต่างๆ ในการจัดโครงการ/กิจกรรม

๓.๑.๕ การบริหารจัดการขยะในชุมชน ประชาชนยังมีทัศนคติว่าปัญหาขยะเป็นปัญหาส่วนรวม มิใช่ปัญหาตัวเอง การริเริ่มการคัดแยกขยะส่วนใหญ่เห็นว่าควรเริ่มที่ผู้นำชุมชนหรือองค์การบริหารส่วนตำบลก่อน และการจัดการขยะเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของคนจึงเป็นเรื่องยากที่จะทำให้คนเกิดความตระหนักหรือนำไปปฏิบัติ

๓.๒ แนวทางการแก้ไข

๓.๒.๑ โครงการก่อสร้างประเภทถนนควรมีการจัดทำไหล่ทางตามความจำเป็นและความเหมาะสมของพื้นที่ เพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการสัญจร

๓.๒.๒ การจัดซื้อครุภัณฑ์ควรต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการของทุกหน่วยงาน

๓.๒.๓ การจัดโครงการ/กิจกรรม ควรมีการวางแผนการดำเนินงานฝ่ายต่างๆ การสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงาน องค์กรที่เข้าร่วม

๓.๒.๔ การบริหารจัดการขยะมูลฝอยควรขยายผลการให้ความรู้ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยไปยังหมู่บ้านอื่น และวางแผนทำอย่างต่อเนื่องและมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของหมู่บ้าน

ส่วนที่ ๓
ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

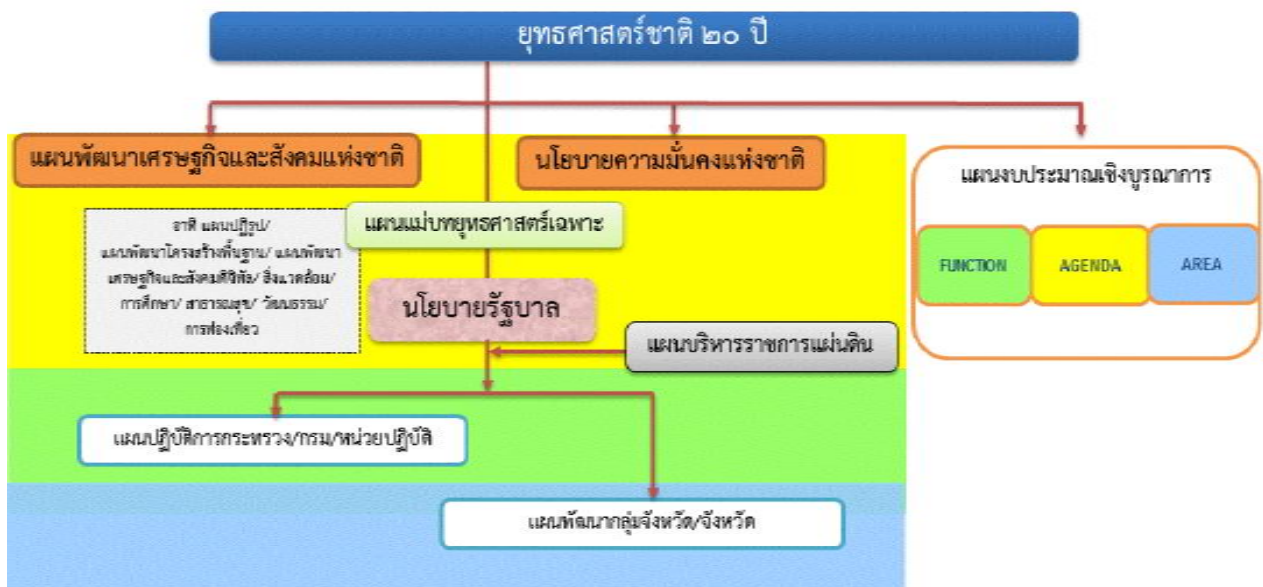
การจัดทำแผนพัฒนาของเทศบาลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ**
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีเพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงมั่งคั่งและยั่งยืนและให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปเพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีและ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วนได้แก่ภาคราชการภาคเอกชนภาคการเมืองและนักวิชาการรวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาพัฒนาการปฏิรูปแห่งชาติและความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วยและได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไปคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ ได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปีมาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สารสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมากระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญโดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมเทคโนโลยีและการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้นกระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศจึงมีปัญหาคอขวดหรือคอขวดด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้นและปัญหาคอขวดด้านทุนและบุคลากรทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีไม่แตกต่างกับในขณะที่ใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยี

ในระดับกลางๆซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศโดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้นในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆที่ซับซ้อนขึ้นอาทิการก่อการร้ายโรคระบาดเครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติและการก่อการร้ายอาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้นซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชนการบริหารจัดการทางธุรกิจและการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัลในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้นแต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้นประกอบกับในอนาคตร้อยปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติเงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคตได้แก่กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คนเงินทุนข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยีและสินค้าและบริการขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤตการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆเพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลังซึ่งจะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหราชอาณาจักรและญี่ปุ่นซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่รวมทั้งอาจจะมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศนอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้นขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้างเช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจนแต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆที่จะเป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าวเศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปี ข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปี ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้าแต่ประเทศต่างๆขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิตการแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้นขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้านี้อาจจะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลงเงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับลดอำนาจของสหรัฐฯเพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้นน่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้งโดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศสำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์

และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญและช่วยแก้ปัญหาลดลงของทรัพยากรต่างๆรวมทั้งน้ำมันซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมจึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆรวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้นยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อนทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัยแม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆแต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุนรวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญสำหรับภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้นกดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจการดำรงชีวิตการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่องตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมภายใต้เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เปลี่ยนไปดังกล่าวการยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนการใช้ระบอบประชาธิปไตยและการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้นผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับโดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙.๒ ดอลลาร์สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขั้นฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมากหลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูงอาทิกลุ่มยานยนต์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าอุตสาหกรรมอาหารสินค้าเกษตรการท่องเที่ยวและบริการด้านสุขภาพฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคน จากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคนอัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับโอกาสการได้รับการศึกษาบริการสาธารณสุขบริการสาธารณสุขและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆและการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆรวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆมีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้นความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมากรวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้นประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกันให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพโปร่งใสรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้นมีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้นและฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูงมีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมายกฎระเบียบต่างๆให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้นมีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆสามารถคุ้มครอง

ผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอาเปรียบได้ดีขึ้นช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาดและสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับแต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่างผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลักขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีสัดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมากจึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อยการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอการวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่าการพัฒนาวัตกรรมการมีน้อยสำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังมีขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณการดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำขาดความโปร่งใสและขาดความรับผิดชอบขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้าการบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพและกฎระเบียบต่างๆล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงคนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมากรวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในระยะเวลา ๒๐ ปี ต่อจากนี้ไปจะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศกำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลงผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศรูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออมตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากรทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากนี้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคมข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำและที่สำคัญเงื่อนไขภายในที่ต้องปรับตัวคือการแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดินที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าวจะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้นเป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริงโดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คนสินค้าและบริการเงินทุนองค์ความรู้ เทคโนโลยีข้อมูลและข่าวสารต่างๆเป็นไปอย่างเสรีส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆเร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขันขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้นกฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษสิทธิมนุษยชนและกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้นโดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและ

ควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปี ต่อจากนี้ไปประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันรายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำและปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้นรวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีกและในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติการที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้นจำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นโดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็วสามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมการลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงานและการเรียนรู้ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาวเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศเพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้านคนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่งและประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืนทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็งจุดอ่อนโอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศจะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกันการดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมาประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาวการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่องถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศดังนั้นเพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาวและเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็วสามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์เป้าหมายของประเทศและทิศทางการ

ขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆของบริบทโลกและบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาวพร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจปัญหาความเหลื่อมล้ำปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและปัญหาความขัดแย้งในสังคมรวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมกับปรับเปลี่ยนภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลกสามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมและคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการร่างอยู่ในขณะนี้จะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะซึ่งเป็นแนวทางทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้องเพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการคือประเทศไทยมั่นคงมั่งคั่งและยั่งยืนในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติอันได้แก่การเมืองภายในประเทศการเมืองต่างประเทศเศรษฐกิจสังคมจิตวิทยาการทหารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนามตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคงมั่งคั่งยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่การมีเอกราชอธิปไตยและบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐการดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติการดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบการอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชนความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และ**มีความมั่นคงในทุกมิติ** ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มีมั่นคงเป็นกลางที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ **ชุมชน** มีความเข้มแข็ง **ครอบครัว** มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกเว้นปีเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม** ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักษาชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวใหญ่ขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้นจำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาวและกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกันดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาวเพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชนเอกชนประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันมีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วคนไทยมีความสุขอยู่ดีกินดีสังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรมซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการ

พัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไปจะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์สรุปได้ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทยกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมืองขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้วซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรมเกษตรและบริการการสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหารการเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการรวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคตทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้านอันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมการพัฒนาทุนมนุษย์และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นการส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคมตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคและเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการบนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการโดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขาและในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไปรวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตรโดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็งและการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรมโดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูงและพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพโดยการใช้ดิจิทัลและการเข้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการโดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลายมีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมเช่นการท่องเที่ยวและพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่น ๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชนพัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากลและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนา ระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญจัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วมมีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการขนส่งด้านพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติประเทศส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆเพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศรวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนเพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกายใจสติปัญญา มีความเป็นสากลมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลมีระเบียบวินัยเคารพกฎหมายมีคุณธรรมจริยธรรมรู้คุณค่าความเป็นไทยมีครอบครัวที่มั่นคงกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญอาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัยคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคมเพื่อกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึงลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรมกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญอาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและมีความมั่นคงด้านน้ำรวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติและพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียวกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง๒๕ลุ่มน้ำเน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจมีสมรรถนะสูงมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสมมีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้างบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัยเป็นธรรมและเป็นสากล

(๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนเฉพาะด้านต่างๆเช่นด้านความมั่นคงเศรษฐกิจการศึกษาศิลปวัฒนธรรมฯฯแผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ที่มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆของประเทศเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วนภายใต้ระบบประชาธิปไตยคือความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชนภาคประชาชนและประชาสังคมทั้งนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติเพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆจะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจนมีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับและยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติสู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆตามระยะเวลาเป็นช่วงๆของหน่วยงานปฏิบัติได้และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับมีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆเพื่อให้ส่วนราชการนายุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติรวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการและกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่องรวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทายุทธศาสตร์การนำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลรวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแลบริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจสามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการดำเนินการและยังไม่ประกาศใช้ แต่ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันท์ มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ องค์การบริหารส่วนตำบล จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีให้เหมาะสมกับสถานการณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรีความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศและ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒.สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจแม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ๕ต่อปีจนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาทหรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ๘ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวนโดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาอันควรโดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่องดังจะเห็นได้จากสัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ๒๕.๕ในช่วงปี๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ นอกจากนี้เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆในภูมิภาคจะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๒.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูงแต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลงโครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้นจนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่าทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้าประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลง ซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลางซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้นแม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตามแต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาและยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้าทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจและเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างการรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลกและการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคตแม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่งโดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตามเสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้จ่ายมาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทยและประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิตและประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศและในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้น จากการหมักกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมและเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชนแต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูงโดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้วเช่นเกาหลีใต้ญี่ปุ่นสหรัฐอเมริกาออสเตรเลียมีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมในระดับก้าวหน้าโดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คนซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้วส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการการบริหารจัดการกิจการประปาอย่างขาดเอกภาพการให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาคและมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอการให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง

และมีราคาค่อนข้างสูงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสถียรด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาวนอกจากนั้นการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัดยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการรวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพโดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์การรักษาความปลอดภัยและข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรมเช่น ความรู้ด้านภาษาความรู้ด้านเทคโนโลยีและความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยแต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัยเนื่องจากปัจจัยหลักๆได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็วมีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครมใน กลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คนในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๘ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลงและแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้าซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไปกำลังแรงงานของไทย มีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังคงต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้านเช่นมาเลเซีย ๑ เท่าตัวและสิงคโปร์ ๕ เท่าตัวและกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่านอกจากนี้กำลังแรงงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวายซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูงไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัวส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นสะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้นขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้นแม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้นแต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายเนื่องจากการออมน้อยและแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมด มาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ คริวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมี หลากหลายรูปแบบมากขึ้นอัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดคริวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คนในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คนในปี ๒๕๕๖ โดยคริวเรือนเดี่ยวคริวเรือน ๑ รุ่นและคริวเรือนแห่วงกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพการเรียนรู้และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้นอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทยปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปีเพศหญิง ๗๘.๒ ปีแต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บเนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุอย่างไรก็ตามคนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้นจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕.๕๙ ปีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปีขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำสะท้อนได้จากคะแนน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมโดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆพบว่าปัญหาสำคัญที่สุดคือความซื่อสัตย์สุจริตและการทุจริตคอร์รัปชันโดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลงแต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อยค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมดขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุลส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุดมีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่าเนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดินและการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากรระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาคมีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษาโดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุขจากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่าอัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯและภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้นจากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคนในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคนในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตามแรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่าในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรมเนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมายเข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงานนอกจากนี้ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรมไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้เวลาเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพโดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้นโดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยัง

ชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคนจากผู้สูงอายุทั้งประเทศ ๑๐.๔ ล้านคนส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาทครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตามสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆแต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ครัวเรือนอย่างไรก็ตามรัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้นอาทิวาทินให้คุณค่ากับความสนุกสนานและความสะดวกสบายละเลยเรื่องวินัยมีความเห็นแก่ตัวไม่รู้จักเสียสละไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และขาดความรับผิดชอบนอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติดังกล่าวทำให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้นชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้นโดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแผนพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชนมีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่งในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมดและองค์กรการเงินร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคมในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมาความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆที่มีความรุนแรงมากขึ้นนำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิตทรัพย์สินและส่งผลกระทบสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมากก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง**เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตรการอยู่อาศัยและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วยพื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้นโดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม**ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพการชะล้างพังทลายของดินนอกจากนี้ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขาซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดินความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคามโดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) **ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย**และมีการเปลี่ยนแปลงสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆจำนวนมากเช่นการเพาะเลี้ยงชายฝั่งโดยเฉพาะการทำนากุ้งการขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรมทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการ

ลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจังโดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆอย่างไรก็ตามในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่าป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้นในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตันลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตันในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความความต้องการแต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้นความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอความต้องการทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวันคิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมดขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวันทั้งนี้ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้นโดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราการขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลักน้ำทำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตรขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติมีอ่างน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ อ่างน้ำบาดาลมีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตรมีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรอย่างไรก็ตามการพัฒนาอ่างน้ำบาดาลขึ้นมาใช้มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุน

เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูงขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตรโดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆมีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตรและยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้มีการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพแนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วันในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วันในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตันในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตรายในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตันโดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปีเนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็วส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจรขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้นแต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่องเนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่งแต่มีแนวโน้มดีขึ้นในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศและที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละอองก๊าซไอโซนและสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุดจังหวัดระยองที่ยังคงประสบปัญหา

สารอินทรีย์ระเหยง่ายในขณะที่ยังมีพื้นที่อื่นเช่นกรุงเทพฯปทุมธานีเชียงใหม่ขอนแก่นพบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมาซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ในพื้นที่กรุงเทพมหานครการที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลงส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยานการเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำอย่างไรก็ตามปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนพบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับโดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) **คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง** สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลงโดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นสาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปุ๋ยตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์และการระบายน้ำเสียจากชุมชนระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชนโดยปัจจุบันมีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวันขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) **ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้นแต่อัตราการเติบโตลดลง** ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศจากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าและเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปีอย่างไรก็ตามอัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมาทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ **ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น** ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยทั้งอุทกภัยภัยแล้งวาตภัยและดินถล่มสร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาทอันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้นซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นในขณะนี้น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงอันดับต้นๆของโลก

๒.๔ **ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา**

๒.๔.๑ **ด้านธรรมาภิบาล**

(๑) **ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน** จากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทยชี้ว่าสังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่ต้องปรับปรุงด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าวถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนเนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรมจริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาลตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีพ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ

(๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่าขณะนี้ได้มีการสะสมตัวและลูกกลมสู่ทุกภาคส่วนได้แก่ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ขายเสียงมีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้งมีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐมีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาลมีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบหาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้องภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการกระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐปิดงานอย่างรวดเร็วผูกขาดทางธุรกิจหลักเล็งเล็งวิชาชีพขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภคภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้นสถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเองมีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวมขาดความโปร่งใสปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์เสื่อมลงหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลางไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริงรับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาลตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่องพบว่าบริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนไทยให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินพ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่บริหารราชการส่วนกลางบริหารราชการส่วนภูมิภาคและบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรีซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดินรวมถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวงและส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีกระทรวงหรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้นมีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของอปท. โดยในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๙ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรมจาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรมและถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน ๙.๘๕๐ คนแบ่งเป็น

ข้าราชการ ๑,๓๗๘ คนบุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๙๕ คนข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัยจำนวน ๗๙ คนและลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คนอย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไขเช่นการทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุลปัญหาการซื้อเสียงทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรมและปัญหาการขาดแคลนรายได้ของอปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๙และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๙ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับส่งผลให้อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่นเช่นการเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรมการค้าบริการการเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกการจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้างรับสินบนซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาทอันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมากขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชนและมาตรการต่างๆที่ออกมารวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติพบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนนอยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลกจะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนนอยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่าประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔คะแนนและมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓. บริบทการเปลี่ยนแปลงและสภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ ดอลลาร์สหรัฐ. ดอลลาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ. ดอลลาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๓(๔)ผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณี

เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้นเมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาวโดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ขีดความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพมีความภาคภูมิมีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้นโดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้านซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลงผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้าปัญหาการค้ำมนุษย์และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรมโรคระบาดและภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตามนับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาตินำไปสู่ความขัดแย้งในสังคมและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคมจากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมบางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูงทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนวัยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากรมีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันคนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมการแย่งชิงทรัพยากรการรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลักอันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานการจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมืองการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้าบริการและอุตสาหกรรมตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อ

สิ่งแวดล้อมซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างไรก็ตามการผลิตและกิจกรรมทาง เศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้นจะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลงและการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้นนอกจากนี้ความต้องการ แรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความ ต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการ ภาครัฐเอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตรา สำคัญๆที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาอาทิมาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐองค์การเอกชนหรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดินมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูล เกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการ ตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลพัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืนกระจายอำนาจและจัด การกิจอำนาจหน้าที่และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลางส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงินการคลังและงบประมาณภาครัฐโดยยึดหลักการรักษาวินัยและความ ยั่งยืนทางการคลังและการใช้จ่ายเงินแผ่นดินอย่างคุ้มค่าจัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคมมีระบบภาษีอากรที่ มีความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิมูลนิธิสถาบันการศึกษาหน่วยงานวิจัยต่างๆนำเสนอผลการติดตามวิเคราะห์ สังเคราะห์เรื่องเกี่ยวกับการ บริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาลการทุจริตคอร์รัปชัน ทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาครัฐเรือ่นการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจเพื่อ รายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะเป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณาบทบาทว นแนวนโยบายมาตรการและกลไกการทำงานต่างๆให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุหมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลกโดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่นญี่ปุ่นอเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่าสะท้อนถึง ระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมากโดยการเป็น สังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศและมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้นนับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทย

ที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่พักอาศัยการให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆรวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้นมีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆเช่นโทรศัพท์มือถือรถยนต์ตู้เย็นโทรทัศน์และอื่นๆเข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้นโดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทันขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรมจะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบกติกาด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญหลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้วจะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจพัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรมตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนแนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐมแรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตรสินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้นรวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึงยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงินตลาดทุนและเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯและแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯและ ๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อ

เสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลกความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสารการขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อวิถีชีวิตทัศนคติและความเชื่อในสังคมตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกระบวนการเรียนรู้และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้นทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนานเกิดฝนขาดช่วงและมีฤดูกาลเปลี่ยนไปส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดินป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรมแหล่งน้ำขาดแคลนผลผลิตทางการเกษตรลดลงเกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจและความหลากหลายทางชีวภาพเช่นระบบนิเวศป่าไม้ระบบนิเวศชายฝั่งพื้นที่ชุ่มน้ำเกิดการกัดเซาะชายฝั่งและการสูญเสียแนวปะการังการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้นจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหารสุขภาพพลังงานและลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัยแล้งแผ่นดินไหวและดินโคลนถล่มส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตการ พัฒนาอุตสาหกรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศรวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนทางการพัฒนาประเทศในอนาคตที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไปประชาชนมีสุขภาพที่ดีมีระบบการศึกษามีความเท่าเทียมกันทางเพศส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืนมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศมีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืนเตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพมีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนส่งเสริมให้สังคมมีความสุขมีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่ประเทศกำลังประสบอยู่ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมการพัฒนาที่ยืดหยุ่นและยั่งยืนโดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลาง

ไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงมีความมั่นคงและยั่งยืนสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและ โลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยแหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์สหรัฐ) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
 - (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง
- ๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม**
- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรมมีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕. แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาด้านบุคลากรวิจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านการบริหารจัดการรวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียนโดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยีเร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิตเพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุดและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่นสามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้นตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตบริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศพัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศพัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบรวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานเช่นอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและอุตสาหกรรมระบบรางเป็นต้นเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรโดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากลสามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงานจัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจรวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ห้างหุ้นส่วนและบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาดพิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสมใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยงตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญา

ของเศรษฐกิจพอเพียงและระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบกทางน้ำและทางอากาศเร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเลปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติรวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยวโดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพวิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายเทเทคโนโลยีเชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศและเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุนเช่นโลจิสติกส์และพลังงานรวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆเช่นลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศเป็นต้นส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิตการตลาดการบริหารจัดการการเงินและโลจิสติกส์เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัลในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทนการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศบริษัทการค้าระหว่างประเทศรวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กรและกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศโดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้านวัยเรียนวัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรมวัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศวัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์มีรายได้ในการดำรงชีวิตมีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคลครอบครัวและระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึงโดย

- (๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษาโดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)
- (๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียนส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา
- (๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบตั้งแต่กระบวนการผลิตสรรหาและการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่งรวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียนและ
- (๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิตพัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาดการวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพโดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์
เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาวโดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุขบูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรและส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัยและการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่องรวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่นตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงานโดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐานปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริงเร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อยโดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตรลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐานและเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลายโดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐานสวัสดิการสังคมและกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปโภคกำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชนและ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันโดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรสนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมรวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรมเช่นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างภาษีมรดกและภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชนรวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำเช่นกฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดกกฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมืองทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภคสาธารณูปการระบบคมนาคมขนส่งระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานมีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมืองรวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนา ระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้าการลงทุนและการบริการโดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทานและปรับปรุงกฎหมายกฎระเบียบรวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่งและโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุนการค้าชายแดนและการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทย และประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานการส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวและการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียวใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัวปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมเพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาวอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมรวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้กระจายการถือครองที่ดินจัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบการจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้ากำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสมและกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติบริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืนบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบสร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำจัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่เช่นคณะกรรมการลุ่มน้ำและองค์กรผู้ใช้น้ำคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวการประมงและวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคตบังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆเช่นการปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อมการศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อมมาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิตการลงทุนและการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืนรวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยเพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศขยะน้ำเสียและของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิตและบริโภคเพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศเป็นลำดับแรกโดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤตสร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสมเน้นการแปรรูปเป็นพลังงานสร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืนโดยให้ความรู้แก่ประชาชนและการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียนหาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดนการเคลื่อนย้ายแรงงานการบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วนส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศพัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัยตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วมวางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่งพัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติและการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่องรวมทั้งการพัฒนากระบวนการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการโดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงเข้าตรวจสอบข้อมูลของราชการและร้องเรียนได้เช่นข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างโครงการของทางราชการข้อมูลการประมูลโครงการผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรมเช่นคดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลคดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสมสามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพสร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็วและน่าเชื่อถือสามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตามประเมินผลโครงการใหญ่ๆที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมากและเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

(๑) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

จากจุดแข็งประกอบกับโอกาสที่เกิดขึ้นกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีศักยภาพในด้านที่ตั้งที่สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมกับกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS) และประชาคมอาเซียน (AC) มีวัฒนธรรมประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มล้านนาตะวันออกที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหัตถกรรมอุตสาหกรรม/สินค้าชุมชนเป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตรโดยมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ข้าวข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ยางพาราซากาแฟและผลไม้ (ลิ้นจี่ลำไย) มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่หลากหลายนอกจากนั้นสามารถที่จะพัฒนาเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศในกลุ่ม GMS และ AC ทั้งทางบกทางน้ำและทางอากาศประกอบกับมีสถาบันการศึกษาหลายระดับพร้อมรองรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาในด้านต่างๆจึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์และทิศทางการพัฒนาดังนี้

๑) ศูนย์กลางการขนส่งและกระจายสินค้าเนื่องจากกลุ่มจังหวัดฯมีช่องทางการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศ GMS และ AEC ทั้งทางบกและทางน้ำและด้านการค้าชายแดน

๒) เป็นศูนย์กลางเมืองท่องเที่ยวอารยธรรม “ล้านนา” เนื่องจากมีวัฒนธรรมชนเผ่าที่โดดเด่นสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวและธรรมชาติที่สวยงาม

๓) สินค้าเกษตรคุณภาพดีและปลอดภัยโดยมีสินค้าที่สำคัญได้แก่ข้าวลำไยยางพาราและโคเนื้อ

วิสัยทัศน์ (Vision) : “ประตูการค้าสากลโดดเด่นวัฒนธรรมล้านนาสินค้าเกษตรปลอดภัย
ประชาชนร่วมใจอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ”

พันธกิจ (Mission) :

๑. ส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและโลจิสติกส์เชื่อมโยงสู่สากลให้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

๒. ส่งเสริมพัฒนาการและสร้างความเข้มแข็งให้ภาคเกษตรอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่า

๓. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมอารยธรรมแห่งล้านนาตะวันออกดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นอัตลักษณ์และสุขภาพ

๔. อนุรักษ์พัฒนาและส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี

เป้าประสงค์หลัก (Goals)

๑. เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS) และ AEC เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันและลดค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการ

๒. เพิ่มรายได้จากการส่งออกสินค้าไปยังประเทศ GMS, AEC และประเทศอื่นๆเพิ่มขึ้น

๓. เพิ่มผลิตภาพและคุณค่าของสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมน้ำสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมสู่ตลาดโลก

๔. พัฒนาการท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และคุณค่าสินค้าและบริการเน้นฐานเศรษฐกิจที่ยั่งยืนเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มรายได้

๕. รักษาความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติสร้างภาคีในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมความหลากหลายทางชีวภาพยกระดับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความยั่งยืนและเตรียมพร้อมรับมือภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและกรอบความร่วมมือประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด (Strategic Issues)

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ :** พัฒนาสภาพแวดล้อมในการพัฒนาการค้าการลงทุนและโลจิสติกส์เชื่อมอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและเตรียมพร้อมรับความร่วมมือประชาคมอาเซียน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ :** การสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีศักยภาพ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ :** พัฒนาและสนับสนุนการยกระดับการพัฒนาสังคมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมและสุขภาพเพื่อเป็นฐานการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ :** ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและพลังงานโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนสู่การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียว

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาสภาพแวดล้อมในการพัฒนาการค้าการลงทุนและโลจิสติกส์เชื่อมอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและเตรียมพร้อมรับความร่วมมือประชาคมอาเซียน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันโดยการกระตุ้นการลงทุนภายในจังหวัดวิจัยพัฒนาและจัดกิจกรรมส่งเสริมการค้าการลงทุนกับกลุ่มจังหวัดอื่นภายในประเทศและเพื่อนบ้าน
- ๒) ส่งเสริมการค้าการลงทุนโดยพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการและพัฒนาธุรกิจ SMEs
- ๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์รองรับการเชื่อมโยง NSEC ตามกรอบความร่วมมือ GMS โดยจัดตั้งศูนย์บริหารจัดการ Logistics และ Supply Chain ผลักดันด้านโครงสร้างพื้นฐานพัฒนาระบบฐานข้อมูลวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์การด้าน Logistics ทุกระดับและจัดการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีศักยภาพ

แนวทางการพัฒนา

- ๑) เพิ่มผลิตภาพและคุณภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรโดยเน้นความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะสิ่งที่มีศักยภาพทางการตลาดลดต้นทุนการผลิตโดยใช้หลักการผลิตปริมาณมากปรับปรุงคุณภาพการผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าพัฒนากลุ่มธุรกิจและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตร
- ๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการสร้างนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร
- ๓) สร้างความเข้มแข็งต่อเกษตรกรองค์กรเกษตรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมโดยการสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนเครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีเกษตรในพื้นที่และสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มธุรกิจและผู้ประกอบการตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔) ส่งเสริมการบริหารจัดการการตลาดสินค้าเกษตรโดยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาดแก่กลุ่มผู้ผลิตสินค้าเกษตรรวมทั้งสร้างช่องทางการจัดจำหน่ายเฉพาะกลุ่ม (Niche Product)

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาและสนับสนุนการยกระดับการพัฒนาสังคมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมและสุขภาพเพื่อเป็นฐานการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพแก่ประชาชนทุกวัยสถาบันครอบครัวและชุมชนในการดูแลป้องกันปัญหาสุขภาพอนามัยพัฒนาบุคลากรและโอกาสทางการศึกษาเตรียมความพร้อมในการปรับตัวสู่สังคมผู้สูงอายุตลอดจนส่งเสริมบทบาทและความสัมพันธ์ที่ดีของสถาบันครอบครัวและชุมชน

๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ประวัติศาสตร์วัฒนธรรมและเชิงสุขภาพโดยปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่วิจัยและพัฒนาเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่อเนื่องจังหวัดในกลุ่มและส่งเสริมความร่วมมือในลักษณะโครงข่ายการท่องเที่ยวกับประเทศในกลุ่ม GMS

๓) พัฒนามาตรฐานการบริการและบุคลากรการท่องเที่ยวโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมตลอดจนพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและพลังงานโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนสู่การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียว

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยจัดทำฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพระดับท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ในการศึกษาเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมทรัพยากรชีวภาพ

๒) รักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและความสมดุลของระบบนิเวศน์โดยการแก้ปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติการปลูกป่าปลูกหญ้าแฝกเพื่อฟื้นฟูป่าต้นน้ำและป่าชุมชนการจัดทำ Food Bank การจัดทำฝายต้นน้ำแบบผสมผสานและฝายกึ่งถาวรการป้องกันไฟป่ารวมทั้งการส่งเสริมอาชีพในชุมชนในพื้นที่ป่าตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ขยายโอกาสและความเป็นอยู่ที่ดีอย่างยั่งยืน

๓) พัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูป่าทรัพยากรธรรมชาติโดยใช้เทคโนโลยี GIS ในการจัดทำฐานข้อมูลและนำไปใช้

๔) สร้างภาคีในการปรับตัวและรับมือจากสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและส่งเสริมชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมทุกระดับตลอดจนการสร้างความรู้ความเข้าใจและบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการภัยธรรมชาติและสาธารณภัยเพื่อลดความสูญเสียให้น้อยลง

(๒) แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์(Vision) : “เมืองแห่งความสุขเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ธรรมชาติสมบูรณ์ การเกษตรมั่นคง ชุมชนเข้มแข็ง ท่องเที่ยวยั่งยืน”

ความหมาย

เมืองแห่งความสุข หมายถึงเมืองที่ประชาชนในจังหวัดมีคุณภาพชีวิตที่ดีซึ่งได้แก่การศึกษาที่มีสุขภาพอนามัยทั้งใจและกายดีมีความเสมอภาค รวมทั้งดำรงชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนในจังหวัด

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ หมายถึงการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ (Knowledge) การศึกษา (Education) และการสร้างสรรค์งาน (Creativity) ที่เชื่อมโยงกับรากฐานทางวัฒนธรรมการสั่งสมความรู้ของสังคมและใช้นวัตกรรมเพื่อผลิตสินค้าและบริการที่สร้าง “มูลค่าทางเศรษฐกิจ” และให้ “คุณค่าทางสังคม” ตลอดจนการเชื่อมโยงระหว่างชนบทและเมืองด้วยเศรษฐกิจในพื้นที่

ธรรมชาติสมบูรณ์ หมายถึงเป็นจังหวัดต้นน้ำที่คงความอุดมสมบูรณ์ทั้งทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรธรณี ทรัพยากรสัตว์ป่า โดยมีความหลากหลายทางชีวภาพที่สมดุล ตลอดจนมีการจัดการกับปัญหามลพิษในจังหวัด อาทิเช่น มลพิษทางอากาศ การใช้สารเคมีในการกำจัดศัตรูพืชลดลงและการจัดการขยะมูลฝอยอย่างบูรณาการ และมีความสัมพันธ์

การเกษตรมั่นคง หมายถึงความสามารถในการเข้าถึงองค์ความรู้นวัตกรรมเกษตรอย่างเท่าเทียมกันของประชาชน การใช้พื้นที่เกษตรให้เกิดประโยชน์ต่อไร่สูงสุด โดยการใช้นวัตกรรมและองค์ความรู้ในการวางแผนการจัดการทรัพยากรเกษตรในพื้นที่ มีการพัฒนาทรัพยากรการผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรอย่างยั่งยืน

ชุมชนเข้มแข็ง หมายถึงการส่งเสริมการเรียนรู้ สร้างเครือข่ายโดยให้ความสำคัญกับการศึกษา สุขภาวะ และความมั่นคงในลักษณะของประชาธิรัฐ เพื่อให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ลดความเหลื่อมล้ำ ตลอดจนการกระจายความเจริญจากเมืองไปสู่ชนบท

ท่องเที่ยวยั่งยืน หมายถึงการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวอยากมาเยี่ยมชมในจังหวัดและมีระยะเวลาในการพำนักยาว ทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อเยี่ยมชมอุทยานแห่งชาติและธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อเยี่ยมชมวัดและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในจังหวัดที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยใช้การบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมของชุมชนในลักษณะประชาธิรัฐโดยนอกจากจะไม่ทำลายต้นทุนการท่องเที่ยวเดิมและยังใช้ประโยชน์ให้สมดุลกับระบบนิเวศ

พันธกิจ (Mission) :

๑. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองอุทยานแห่งชาติเมืองแห่งชุมชนคนต้นน้ำที่คงความสมบูรณ์อย่างยั่งยืนตลอดจนพัฒนาทรัพยากรการผลิตทางการเกษตรเพื่อบริโภคภายในจังหวัดเพื่อทดแทนการนำเข้า การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนที่คงความสมดุลของระบบนิเวศให้ความสำคัญกับการพัฒนาสีเขียว

๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างสมดุล ตลอดจนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓. พัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพที่ดี ได้รับการดูแลด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานอย่างมีมาตรฐานที่เสมอภาคและทั่วถึง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีการศึกษาและสุขอนามัยที่ดี ลดความเหลื่อมล้ำพัฒนาให้มีความเป็นอยู่ที่ดียิ่งขึ้นสอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและแนวทางประชาธิรัฐ

๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้วยองค์ความรู้การมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของทุกภาคส่วน

๕. พัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนตามศักยภาพของพื้นที่และความพร้อมของประชาชน

๖. พัฒนาด้านการศึกษา สุขภาวะและคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนให้เกินค่าเฉลี่ยของประเทศ เด็กและเยาวชนต้องได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐาน เข้าศึกษาต่อได้อย่างเสมอภาคและทั่วถึง

๗. เสริมสร้างความมั่นคงและความสัมพันธ์ชายแดน ตลอดจนวางระบบบริหารจัดการที่ดีเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (Strategic Issues) ตามลำดับความสำคัญ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยองค์ความรู้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมในลักษณะ

ประชารัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาการท่องเที่ยวให้เจริญเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม

(๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแผนพัฒนาอำเภอกุเพียง

วิสัยทัศน์ : “กุเพียงเมืองน่าอยู่ แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม นำสู่อาเซียน”

พันธกิจ :

๑. ส่งเสริม สนับสนุนภาคเครือข่ายให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม
๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น
๓. ส่งเสริมและพัฒนาระบบเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
๔. ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
๕. สร้างความมั่นคงทางศิลปะและวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้ นำสู่ประชาคมอาเซียน

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ (Vision) :

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดน่าน เป็นองค์กรพัฒนาที่มีคุณภาพ มุ่งสร้างความอยู่เย็นเป็นสุขของคนน่านด้วยนวัตกรรมและบริการเพื่อสังคมชุมชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในประชาคมอาเซียน

พันธกิจ (Mission) :

๑. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด ให้เป็นชุมชนคนต้นน้ำที่คงความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน ตลอดจนพัฒนาทรัพยากรการผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๓. พัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิต การศึกษาและสุขอนามัยที่ดี มีความเป็นอยู่ที่ดียิ่งขึ้นให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. ประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาครัฐและเอกชนในการอนุรักษ์ส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ คุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นในประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑ : ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมในจังหวัดให้ได้มาตรฐาน ครอบคลุมและทั่วถึง
- ๑.๒ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการอย่างทั่วถึง
- ๑.๓ พัฒนาระบบผังเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๑.๔ ส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ : ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- ๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของประชาชนให้มีรายได้เพิ่มขึ้น พัฒนาความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ ชุมชนที่เหมาะสมกับพื้นที่
- ๒.๓ ส่งเสริมและพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีทักษะ มีงานทำ
- ๒.๔ ส่งเสริมการตลาดและพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
- ๒.๕ พัฒนาและปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว
- ๒.๖ พัฒนาบุคลากร การบริการ และการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว
- ๒.๗ การแก้ไขปัญหาความยากจน และการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม
- ๒.๘ ส่งเสริมและสนับสนุนเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรอินทรีย์
- ๒.๙ ส่งเสริมเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม “ประเทศไทย ๔.๐”
- ๒.๑๐ ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ การค้าชายแดน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ : ด้านการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิตและความมั่นคงของมนุษย์

แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ สนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษา
- ๓.๒ สนับสนุนและส่งเสริมกิจการด้านสาธารณสุข
- ๓.๓ ส่งเสริมการจัดสวัสดิการ การกีฬาและนันทนาการแก่ประชาชน
- ๓.๔ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้คู่คุณธรรม และจริยธรรม
- ๓.๕ สนับสนุนการเฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหา ยาเสพติดต่อเนื่อง
- ๓.๖ สนับสนุนส่งเสริมประชาคมและการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ๓.๗ การพัฒนาความมั่นคงและดูแลพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนตามกลุ่มวัย/ทุกช่วงวัย
- ๓.๘ สนับสนุนและส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
- ๓.๙ การคุ้มครองพัฒนาศักยภาพเด็ก เยาวชน สตรี และผู้สูงอายุ
- ๓.๑๐ การส่งเสริม พัฒนาและคุ้มครองสิทธิผู้พิการ/ผู้ด้อยโอกาส

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๔ : ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

- ๔.๑ อนุรักษ์ พื้นฟู สนับสนุน ส่งเสริมและบูรณาการด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น
- ๔.๒ ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสศึกษา ค้นคว้า วิจัยมรดกทางศิลปวัฒนธรรม จังหวัดน่าน

๔.๓ พัฒนาแหล่งวัฒนธรรม ศิลปวัตถุ และโบราณสถานในจังหวัดน่าน
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๕ : ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
แนวทางการพัฒนา

๕.๑ ส่งเสริม สนับสนุน สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เพิ่มพื้นที่ต้นน้ำ ฝายชะลอน้ำ

๕.๒ ส่งเสริม สนับสนุน ฝักระวังและฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๓ ป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ อันเกิดจากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๔ ส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างประหยัด

๕.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติท้องถิ่นว่าด้วย
การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๖ : ด้านการบริหารจัดการและการบริการ
แนวทางการพัฒนา

๖.๑ สนับสนุนให้มีการประสานงานพัฒนาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและบูรณาการกับ
หน่วยงานอื่น

๖.๒ สนับสนุน ส่งเสริมงานป้องกันบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ

๖.๓ พัฒนาสมรรถนะขององค์กรให้มีความเหมาะสมตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๖.๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมพัฒนาการเมือง การบริหาร และด้านบุคลากร

๖.๕ จัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ และเครื่องจักรกลที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานของท้องถิ่น

๖.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรภาคเอกชน องค์กรชุมชนและเครือข่ายภาค
ประชาชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๗ : ด้านการจัดการวิถีชีวิตชุมชนพื้นที่ต้นน้ำ
แนวทางการพัฒนา

๗.๑ สนับสนุนให้ใช้แผนที่ชุมชนท้องถิ่นในการวางแผนจัดการชุมชน

๗.๒ สนับสนุนให้มีการจัดการพื้นที่ทำการเกษตร พื้นที่อยู่อาศัยและการถือครองที่ดินที่เหมาะสมกับ
พื้นที่ป่าต้นน้ำ

๗.๓ สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือแบบสหการเพื่อสร้างความร่วมมือในการจัดการทรัพยากรของ
พื้นที่ลุ่มน้ำน่าน

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ตำบลแห่งความมั่นคงทางอาหาร งดงามวัฒนธรรม แหล่งป่าชุมชนต้นน้ำ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านการบริการสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ด้านสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ด้านการเมืองและการบริหารจัดการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ด้านสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : ด้านเศรษฐกิจ

๒.๓ เป้าประสงค์/ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย/กลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

พันธกิจ : ปลุกฝังคุณธรรมจริยธรรม รวมถึงอนุรักษ์ฟื้นฟูขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น

เป้าประสงค์ : คงไว้ซึ่งการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามโดยสอดคล้องกับวิถีชีวิตของท้องถิ่น

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

จำนวนคนที่ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. ยกระดับการศึกษาและเพิ่มอัตราการเรียนต่อ	- ร้อยละของประชากรได้รับการส่งเสริมการศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบ
2. การส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามวิถีพุทธและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	- ร้อยละของจำนวนจารีต ประเพณีและอัตลักษณ์ คงอยู่

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ความเชื่อมโยง

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิตและความมั่นคงของมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ยุทธศาสตร์ด้านการบริการสาธารณสุข

พันธกิจ : พัฒนาระบบฐานข้อมูลการจัดการทรัพยากรชุมชน

เป้าประสงค์ : มีระบบฐานข้อมูลการจัดการทรัพยากรชุมชนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

จำนวนคนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. การณรงค์รักษาสุขภาพ	- ร้อยละของการเกิดโรกระบบไหลเวียนเลือดลดลง - ร้อยละของการเกิดโรคที่เกิดจากการบริโภคลดลง
2. การส่งเสริมการออกกำลังกายและการดูแลสุขภาพ	- ร้อยละของกลุ่มเสี่ยงหลังจากที่ได้รับการตรวจคัดกรองแล้วเข้าสู่คลินิกการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม (DPAC) เพิ่มขึ้น - ร้อยละของประชาชนได้รับการคัดกรองสุขภาพ

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยง

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิตและความมั่นคงของมนุษย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ยุทธศาสตร์ด้านสังคม

พันธกิจ : พัฒนาระบบฐานข้อมูลการจัดการทรัพยากรชุมชน

เป้าประสงค์ : มีระบบฐานข้อมูลการจัดการทรัพยากรชุมชนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

จำนวนประชาชนได้รับความปลอดภัยและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1.การส่งเสริมสังคมเป็นสุข	- ร้อยละของประชาชนมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือชุมชน - ร้อยละของเด็กและเยาวชนทำกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์เพื่อสังคมเพิ่มมากขึ้น
2.การสร้างเสริมกระบวนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	- ร้อยละของการเกิดภัยต่างๆ ลดลง
3.ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งองค์กรชุมชนเพื่อให้ประชาชนได้เข้าถึงสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นอย่างทั่วถึง	- ร้อยละของประชาชนเข้าถึงสวัสดิการขั้นพื้นฐาน - ร้อยละของผู้สูงอายุและผู้พิการที่ขาดคนดูแลได้รับการดูแล

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยง

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิตและความมั่นคงของมนุษย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ยุทธศาสตร์ด้านการเมืองและการบริหารจัดการ

พันธกิจ : พัฒนาระบบฐานข้อมูลการจัดการทรัพยากรชุมชน

เป้าประสงค์ : มีระบบฐานข้อมูลการจัดการทรัพยากรชุมชนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

จำนวนประชาชนมีความพึงพอใจในการบริการ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน	- ร้อยละของประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในด้านการพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น
2. การบริหารงานบุคคล การจัดการวัสดุที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานของท้องถิ่น	- ร้อยละจำนวนวัสดุอุปกรณ์มีเพียงพอ - ร้อยละของบุคลากรได้รับการพัฒนาตนเองเพิ่มขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- สำนักงานปลัด
- กองคลัง
- กองช่าง
- กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ความเชื่อมโยง

- ยุทธศาสตร์จังหวัด :
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :
ยุทธศาสตร์ที่ 6. ด้านการบริหารจัดการและการบริการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5

ยุทธศาสตร์ด้านสาธารณสุขโลก

พันธกิจ : พัฒนาระบบฐานข้อมูลการจัดการทรัพยากรชุมชน

เป้าประสงค์ : มีระบบฐานข้อมูลการจัดการทรัพยากรชุมชนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ประชาชนมีความพึงพอใจในการบริการสาธารณสุข

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. การพัฒนาสาธารณสุขโลกและสาธารณสุขการอย่างทั่วถึง	- ร้อยละของครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้ - ร้อยละของครัวเรือนมีน้ำประปาที่สะอาด ปลอดภัย และเพียงพอ - จำนวนหมู่บ้านมีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ
2. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนนให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง	- ร้อยละของทุกสายในหมู่บ้านมีความปลอดภัย - ร้อยละของถนน ค.ส.ล.เพิ่มขึ้นทุกปีในหมู่บ้าน

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- กองช่าง

ความเชื่อมโยง

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยองค์ความรู้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจใน

ลักษณะประชารัฐ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6

ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ : ส่งเสริมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงไว้และสอดคล้องกับวิถีการดำรงชีวิตของคนในชุมชน

เป้าประสงค์ : ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูอย่างสมดุลโดยสอดคล้องกับวิถีการดำรงชีวิตของคนในชุมชน นำไปสู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. การอนุรักษ์ป่าเดิมและสร้างพื้นที่ป่าเพิ่ม	- จำนวนไร่ของพื้นที่ป่าใหม่เพิ่มขึ้น
2. ควบคุมและวางระบบกำจัดขยะมูลฝอยการลดปัญหามลพิษทางอากาศและน้ำ	- จำนวนหมู่บ้านมีระบบบริหารจัดการขยะที่ได้มาตรฐาน - ปริมาณการเกิดจุดความร้อนลดลง

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยง

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 ด้านการจัดการวิถีชีวิตชุมชนพื้นที่ต้นน้ำ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7

ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ

พันธกิจ : พัฒนาผลผลิตทางการเกษตรให้เพียงพอ ปลอดภัย และมีคุณภาพตามมาตรฐาน GMP

เป้าประสงค์ : เกษตรกรรมเกิดการพัฒนาศู่การเกษตรยั่งยืน เพียงพอ มีคุณภาพมาตรฐานและปลอดภัย

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ร้อยละของประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. การพัฒนาอาชีพเดิมและสร้างอาชีพใหม่	- ร้อยละของจำนวนอาชีพทางเลือกเพิ่มขึ้น - ร้อยละของประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น - ร้อยละของประชาชนมีเงินออมเพิ่มขึ้น - ร้อยละของประชาชนมีความสามารถในการชำระหนี้สูงขึ้น
2. การส่งเสริมการตลาดและการจัดตั้งวิสาหกิจชุมชน	- ร้อยละด้านเศรษฐกิจและทุนชุมชนมีความเข้มแข็ง (โครงสร้าง,การบริหารจัดการ ทุน กิจกรรม กรรมการ กองทุน กติกา) - ร้อยละของจำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้น
3. การพัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร	- ร้อยละผลผลิตทางการเกษตรมีราคาสูงขึ้น - ร้อยละผลผลิตที่มีคุณภาพ

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

- สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยง

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการท่องเที่ยวให้เจริญเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

๒.๔ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจังจะยึดหลักการบริหารที่มีความยืดหยุ่น คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการดำเนินนโยบาย โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นมีความเป็นอยู่ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีโครงสร้างพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาให้ประชาชนมีความรู้และได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างกว้างขวาง มีบริการทางด้านสาธารณสุขอย่างเพียงพอและทั่วถึงทรวมถึงให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน มีคุณธรรมจริยธรรมมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีศักยภาพในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาทุกขั้นตอน เตรียมพร้อมในการยกระดับเป็นหน่วยงานส่วนท้องถิ่นที่สูงขึ้นและรับมีการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

๒.๕ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ตำบลเมืองจังได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ๗ ยุทธศาสตร์ ๔ พันธกิจ ๑๖ กลยุทธ์เพื่อที่จะขับเคลื่อนการพัฒนาตำบลพร้อมกับแก้ไขปัญหาของประชาชนภายใต้วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ โดยระยะเวลา ๔ ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔ โดยความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวมองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจังกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดน่านมีความเชื่อมโยงกันจำนวน ๗ ยุทธศาสตร์ และเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดน่าน จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ของ องค์การบริหารส่วน ตำบลเมืองจัง	ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในภาพรวม	
	ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดน่าน	ยุทธศาสตร์จังหวัดน่าน
ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม	- ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิตและความมั่นคงของมนุษย์ - ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น
ยุทธศาสตร์ด้านการบริการสาธารณสุข	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิตและความมั่นคงของมนุษย์	- ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม
ยุทธศาสตร์ด้านสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิตและความมั่นคงของมนุษย์	- ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม
ยุทธศาสตร์ด้านการเมืองและการบริหารจัดการ	ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการบริหารจัดการและบริการ	- ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม
ยุทธศาสตร์ด้านสาธารณูปโภค	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยองค์ความรู้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในลักษณะประชารัฐ
ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพลังงาน ยุทธศาสตร์ที่ 7 ด้านการจัดการวิถีชีวิตชุมชนพื้นที่ต้นน้ำ	- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม
ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ยุทธศาสตร์ที่ 3 เพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตการเกษตร ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการท่องเที่ยวให้เจริญเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน

๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสในการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจัน เป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่นอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยใช้เทคนิคการ SWOT analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนาของแต่ละยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ศักยภาพการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง(Strength=s)

๑. ด้านการบริหารจัดการและความต้องการ ประชาชนมีความต้องการ ผู้นำ ผู้บริหารที่สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง
๒. มีบุคลากรและอัตรากำลังที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน และมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามตำแหน่งไม่มีความซับซ้อน
๓. เทคนิคการทำงานส่วนมากและวิชาชีพเป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูงมากนัก
๔. มีเส้นทางคมนาคมที่ทั่วถึงและสะดวก
๕. มีระบบสาธารณสุขูปโภคพื้นฐานครบทุกหมู่บ้าน
๖. มีแม่น้ำและลำห้วยต่างๆ สำหรับใช้ในการอุปโภคบริโภคและการเกษตร

จุดอ่อน(Weakness=W)

๑. โครงการขนาดใหญ่ที่ต้องใช้งบประมาณสูงขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันไม่สามารถดำเนินโครงการได้
๒. งบประมาณไม่เพียงพอและยังคงต้องใช้งบประมาณเงินอุดหนุนจากรัฐบาลกลาง
๓. การบริหารจัดการน้ำและเส้นทางน้ำเพื่อการเกษตรยังไม่มีการบูรณาการและศึกษาข้อมูลถึงความคุ้มค่าและการใช้ประโยชน์
๔. ถนนภายในหมู่บ้านและถนนเข้าสู่พื้นที่ทำการเกษตรชำรุด
๕. ไฟฟ้าสาธารณะเข้าสู่พื้นที่การเกษตรยังไม่เพียงพอ
๖. น้ำอุปโภคบริโภคยังไม่สะอาดและไม่เพียงพอ
๗. พื้นที่บางแห่งยังขาดการบริหารจัดการแหล่งน้ำสำหรับนำมาใช้ประโยชน์ในการอุปโภคบริโภคและการเกษตร

โอกาส (Opportunity=O)

๑. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่ อบต.
๒. การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่จังหวัดน่านให้ความสำคัญ และได้กำหนดไว้เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

1. โครงการที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูง หรือความชำนาญเป็นพิเศษ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเมืองจ้ง ยังไม่มีความชำนาญและบุคลากรยังไม่มี ความเชี่ยวชาญเพียงพอ
2. สภาพทางเศรษฐกิจที่แปรผันตามสภาวะการณ์ทำให้ต้นทุนในการผลิตสินค้าสูงขึ้น

๒. ศักยภาพการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

จุดแข็ง(Strength=s)

1. มีบุคลากรและอัตรากำลังที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน และมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามตำแหน่งไม่มีความซับซ้อน
2. มีแหล่งเงินทุน กลุ่มทางการเงินทุกหมู่บ้าน
3. มีไม้ผลเป็นพืชเศรษฐกิจ
4. มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย
5. มีป่าและลำน้ำเป็นแหล่งอาหารธรรมชาติ
6. มีการรวมกลุ่มอาชีพที่หลากหลาย

จุดอ่อน(Weakness=W)

1. ราคาและคุณภาพผลผลิตตกต่ำ
2. ไม่มีอาชีพเสริมนอกภาคการเกษตร
3. มีการรวมกลุ่มแต่ขาดการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้กลุ่มไม่เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน
4. เกษตรกรบางส่วนยังอยู่ในวงจรการปลูกข้าวโพด
5. มีหนี้สินมาก
6. ไม่มีฐานข้อมูล/ระบบข้อมูลของกลุ่มอาชีพในตำบล

โอกาส(Opportunity=O)

1. การแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
2. การแก้ไขปัญหาความยากจนด้านเศรษฐกิจเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่จังหวัดน่านสนับสนุน
3. การให้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนมีจำนวนมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

1. การแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆ ภาคส่วน
2. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานเกิดข้อจำกัด ไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน
3. สภาพดินฟ้าอากาศปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยต่อการเกษตร ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่มีคุณภาพ และไม่เป็นที่ต้องการของตลาด เกษตรกรมีรายได้ไม่สมดุลกับต้นทุนในการผลิต

๓. ศักยภาพการพัฒนาด้านสังคม

จุดแข็ง(Strength=s)

1. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านสังคมและความมั่นคงอย่างต่อเนื่อง

๒. มีบุคลากรและอัตรากำลังที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน และมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามตำแหน่งไม่มีความซับซ้อน

๓. มีสภาเด็กและเยาวชน มีการรวมกลุ่มและมีศักยภาพด้านดนตรีและกีฬา

๔. มีกองทุนสวัสดิการชุมชน

๕. ประชาชนมีความเอื้ออาทรและช่วยเหลือกันในชุมชน

จุดอ่อน(Weakness=W)

๑. ภาคประชาชนยังไม่ให้ความสำคัญกับปัญหาทางด้านสังคมเท่าที่ควร

๒. เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเสี่ยง เช่น ยาเสพติด เพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย

๓. ผู้สูงอายุและผู้พิการ บางส่วนขาดคนดูแล

๔. ประชากรตำบลเมืองจันท์ มีอัตราการป่วยจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรังและมีแนวโน้มสะสมมากขึ้นเรื่อยๆ อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนเพิ่มมากขึ้น

โอกาส(Opportunity=O)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่จังหวัดน่านสนับสนุน

๓. มีหน่วยงาน องค์กรภาคประชาชนที่ให้ความสำคัญและพร้อมที่จะดำเนินการสนับสนุนและส่งเสริมและให้ความสำคัญในพื้นที่

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

๑. การแก้ไขปัญหาด้านด้านสังคมและความมั่นคง เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วนที่ต้องประสานร่วมมือกันอย่างต่อเนื่อง

๒. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานเกิดข้อจำกัด ไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน

๓. เทคโนโลยีและความทันสมัยที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้วัฒนธรรมบริโภคนิยมเข้ามาอย่างรวดเร็ว

๔. ศักยภาพการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

จุดแข็ง(Strength=s)

๑. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านศิลปะ วัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง

๒. มีบุคลากรและอัตรากำลังที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน และมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามตำแหน่งไม่มีความซับซ้อน

๓. มีการสืบทอดวัฒนธรรม ประเพณีดั้งเดิม และมีปราชญ์ชาวบ้าน

๔. มีแหล่งเรียนรู้ , ศูนย์การเรียนรู้ในตำบล

๕. มีสถานศึกษาที่มีคุณภาพ

๖. มีวัดและศูนย์ปฏิบัติธรรมเป็นแหล่งเรียนรู้ทางศาสนา

จุดอ่อน(Weakness=W)

๑. เทคโนโลยีและความทันสมัยทำให้ประชาชนขาดความสนใจในวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมที่เคยทำสืบต่อกันมา
๒. ไม่มีผู้สืบทอดศิลปะประเพณี และวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เนื่องจากเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และต้องใช้เวลา
๓. การส่งเสริมกิจกรรมประเพณีดั้งเดิมของท้องถิ่น ยังไม่สามารถสนับสนุนได้อย่างเต็มความสามารถ ทำให้การจัดกิจกรรมแต่ละครั้งเป็นไปแต่เพียงอนุรักษ์ แต่ยังไม่เกิดความยั่งยืน

โอกาส(Opportunity=O)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นเป็นยุทธศาสตร์ที่จังหวัดน่านสนับสนุน
๓. ตำบลเมืองจังมีผู้นำชุมชนและผู้นำทางวัฒนธรรมหลายด้านที่น่าสนใจศึกษา

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

๑. วัฒนธรรมและประเพณีดั้งเดิมไม่ได้รับการอนุรักษ์และสนับสนุนจากภาครัฐอย่างจริงจัง
๒. สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลให้ประชาชนต้องออกไปทำงาน และไม่มีเวลาหรือสนใจที่จะเข้าร่วมประเพณีของหมู่บ้าน

๕. ศักยภาพการพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง(Strength=s)

๑. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
๓. มีการรวมกลุ่มในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่เข้มแข็ง
๔. ประชาชนในตำบลยังให้ความสนใจในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. พื้นที่ส่วนใหญ่ของตำบลเมืองจังเป็นป่าไม้ ทำให้มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
๖. มีแหล่งน้ำและมีป่าชุมชนทุกหมู่บ้าน

จุดอ่อน(Weakness=W)

๑. การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้
๒. ไม่มีการคัดแยกขยะมูลฝอยที่ถูกต้องวิธี
๓. บ่อทิ้งขยะตำบลเมืองจัง ๙ แห่ง ยังไม่ถูกหลักสุขาภิบาล
๔. ดินเสื่อมโทรมเนื่องจากการใช้ปุ๋ยเคมี/ยาฆ่าแมลง
๕. ลำห้วยบางแห่งไม่สามารถเก็บกักน้ำไว้ในฤดูแล้งได้
๖. ฤดูแล้งมีการเผาพื้นที่การเกษตร เกิดปัญหาหมอกควัน
๗. ประสบปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง

โอกาส(Opportunity=O)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่จังหวัดน่านส่งเสริมสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

๓. รัฐบาลตระหนักถึงปัญหาและให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. มีหน่วยงานที่รองรับและสนับสนุนต่อการแก้ไขปัญหาและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕. มีการจัดการที่ดินโดยให้มีโฉนดชุมชนและฐานข้อมูลการใช้ที่ดิน ตลอดจนมีการส่งเสริมการเกษตรผสมผสาน

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

๑. การแก้ไขปัญหาด้านด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วนที่ต้องประสานร่วมมือกันอย่างต่อเนื่องและใช้ระยะเวลานานจึงจะเห็นผลชัดเจน

๒. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานเกิดข้อจำกัด ไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน

๖. ศักยภาพการพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการ

จุดแข็ง(Strength=s)

๑. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านการเมือง การบริหาร และการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น

๒. มีบุคลากรและอัตรากำลังที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน และมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามตำแหน่งไม่มีความซับซ้อน

๓. ผู้นำ/แกนนำมีความเข้มแข็ง

จุดอ่อน(Weakness=W)

๑. ประชาชนยังขาดความสนใจในเรื่องการเมืองการปกครอง

๒. ประชาชนยังไม่เข้าใจบทบาทของตนเองในการพัฒนาท้องถิ่น

๓. การพัฒนาท้องถิ่น ยังขาดความร่วมมือกับผู้นำและตัวแทนจากท้องถิ่น

โอกาส(Opportunity=O)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารราชการที่ดี เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารราชการที่ดี เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่จังหวัดน่านสนับสนุน

๓. หน่วยงานราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มีแนวทางในการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น รวมถึงผู้บริหาร และสมาชิกสภาท้องถิ่น

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

๑. การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์

๒. การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร เป็นงานที่ต้องอาศัยจิตอาสา จึงเป็นงานที่ค่อนข้างจะคาดเดาผลงานได้ยาก

๓. การไม่เปิดรับฟังข่าวสารจากท้องถิ่นของประชาชน ทำให้ยากลำบากในการเข้าถึงและเข้าใจการบริหารจัดการ

๔. ศักยภาพการพัฒนาด้านการบริการสาธารณสุข

จุดแข็ง(Strength=S)

๑. มี ร.พ.สต. / อสม. / กองทุน สปสช. เป็นหน่วยสนับสนุนและส่งเสริมด้านการบริการสาธารณสุข

๒. มีบุคลากรและอัตรากำลังที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน และมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามตำแหน่งไม่มีความซับซ้อน

จุดอ่อน(Weakness=W)

๑. ประชาชนส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากโรคระบบไหลเวียนเลือดและโรคระบบหายใจมากขึ้น
๒. การกินอาหารส่วนใหญ่ยังไม่ถูกสุขลักษณะและไม่ปลอดภัย
๓. ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีการออกกำลังกายและตรวจสอบสุขภาพเพื่อคัดกรองความเสี่ยงโรค
๔. ประชาชนขาดความตระหนักในเรื่องสุขภาพมีพฤติกรรมเสี่ยง เช่น ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ และใช้สารเคมีทางการเกษตรมาก

โอกาส(Opportunity=O)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสาธารณสุขเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นยุทธศาสตร์ที่จังหวัดน่านสนับสนุน

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

๑. การแก้ไขปัญหาด้านการสาธารณสุข เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วนที่ต้องประสานร่วมมือกันอย่างต่อเนื่อง

๒. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานเกิดข้อจำกัด ไม่คล่องตัวเกิดความล่าช้าในการทำงาน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

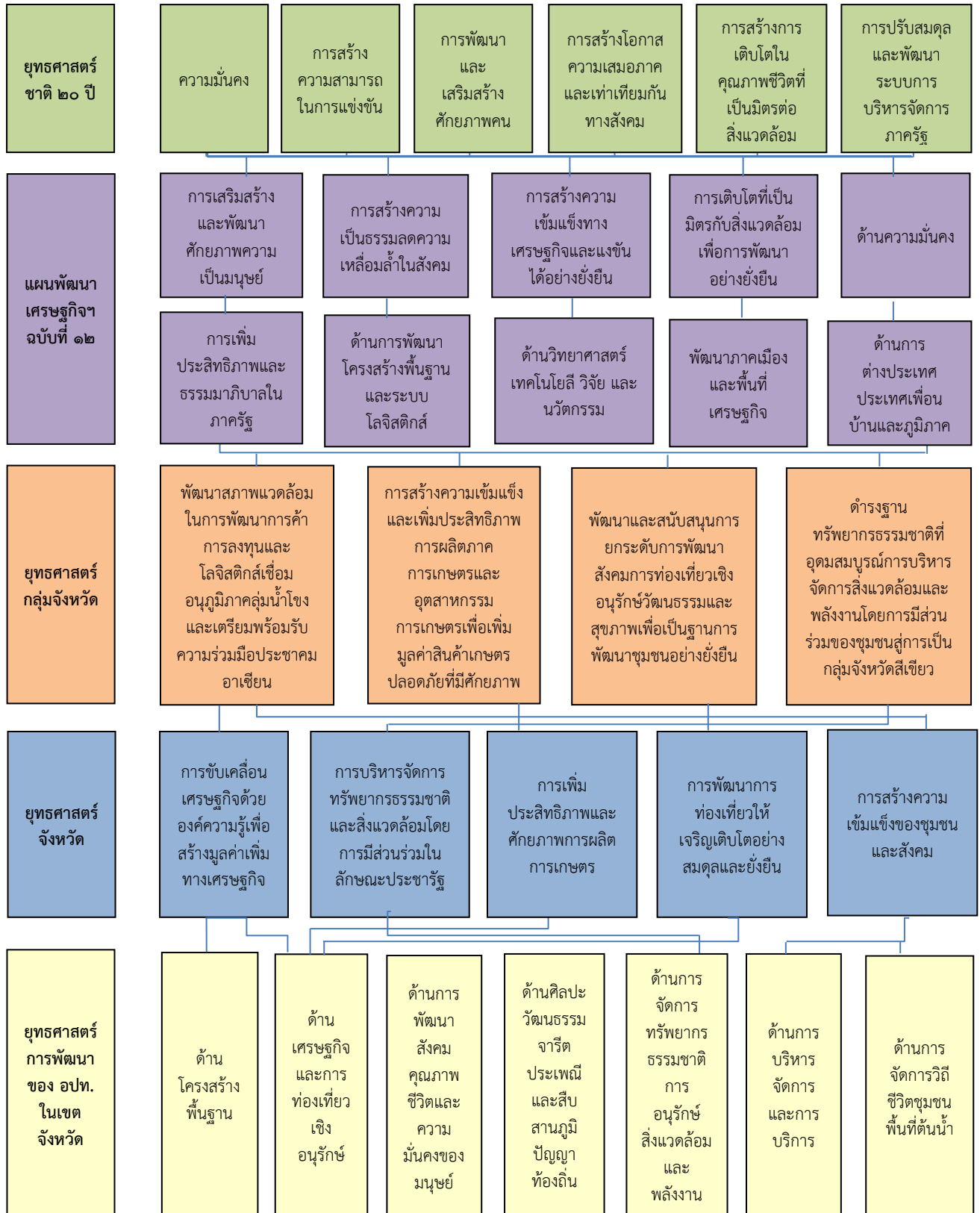
สภาพปัญหา	ความต้องการของประชาชน
1. ปัญหาด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน <ul style="list-style-type: none">- ปัญหาด้านเส้นทางคมนาคม- ปัญหาขาดน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค- ปัญหาไฟฟ้า ประปา- ปัญหาการวางระบบผังเมือง	1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน <ul style="list-style-type: none">- ก่อสร้างและปรับปรุงซ่อมแซมถนน- ก่อสร้างและขยายประปาหมู่บ้าน- พัฒนาระบบประปาให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ- ก่อสร้างท่อระบายน้ำ รางระบายน้ำ- ระบบระบายน้ำในพื้นที่ไม่ได้มาตรฐาน- จัดทำและวางระบบผังเมือง
2. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ <ul style="list-style-type: none">- ปัญหาด้านการจัดการและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร- ปัญหาด้านการส่งเสริมอาชีพของประชาชน- ปัญหาด้านการพัฒนาฝีมือแรงงาน	2. ด้านเศรษฐกิจ <ul style="list-style-type: none">- จัดแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้ทั่วถึง- จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนในหมู่บ้าน- จัดอบรมด้านอาชีพและการเกษตรเฉพาะด้านให้กับเกษตรกร

สภาพปัญหา	ความต้องการของประชาชน
<ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาด้านการส่งเสริมการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ - ปัญหาการพัฒนา ปรับปรุง เส้นทางคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางขนถ่ายผลผลิต - ปัญหาความยากจน - ปัญหาด้านการส่งเสริมและสนับสนุนเศรษฐกิจและเกษตรอินทรีย์ - ปัญหาการขาดแคลนไฟฟ้าสู่ที่ทำกิน 	<ul style="list-style-type: none"> - จัดหาอาชีพให้แก่ผู้มีรายได้น้อย - ประกันราคาผลผลิตทางการเกษตร - ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีทักษะเพิ่มมากขึ้น - ปรับปรุงตลาดกลางเพื่อจำหน่ายสินค้าชุมชน - พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความสวยงาม - ก่อสร้างถนนเข้าพื้นที่ทำการเกษตร - จัดอบรมการทำเกษตรแบบเกษตรอินทรีย์เพื่อความปลอดภัยในการบริโภคและประหยัดค่าใช้จ่าย - จัดหาระบบไฟฟ้าเข้าสู่ที่ดินทำกินของเกษตรกร
<p>3. ปัญหาด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาด้านการศึกษา - ปัญหาด้านการสาธารณสุข - ปัญหาด้านสวัสดิการและนันทนาการ - ปัญหาด้านการเรียนรู้ คู่คุณธรรมและจริยธรรม - ปัญหาด้านโภชนาการให้เด็กนักเรียนก่อนปฐมวัยและประถมศึกษา - ปัญหาหยาเสพติดในพื้นที่ - ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน - ปัญหาด้านความมั่นคงในการดำรงชีวิต - ปัญหาด้านสถาบันครอบครัว - ปัญหาด้านความปลอดภัยของประชาชน - ปัญหาด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 	<p>3. ด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนงบประมาณด้านการศึกษาให้แก่โรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในการพัฒนาการศึกษา - สนับสนุนงบประมาณเพื่อสนับสนุนงานด้านสาธารณสุข - จัดกิจกรรมและนันทนาการให้แก่เยาวชนเพื่อใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ - สนับสนุนงบประมาณด้านโภชนาการให้กับเด็กนักเรียนก่อนปฐมวัยและประถมศึกษา - จัดกิจกรรมให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด - จัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสในสังคม - ส่งเสริมสถาบันครอบครัวใหม่ศักยภาพและความรักความอบอุ่น - สร้างมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาที่ดีในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนในเขตพื้นที่ - รมรงค์จัดกิจกรรมสร้างความปลอดภัยในการใช้เส้นทางคมนาคม - การให้ความรู้กับอาสาสมัครด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

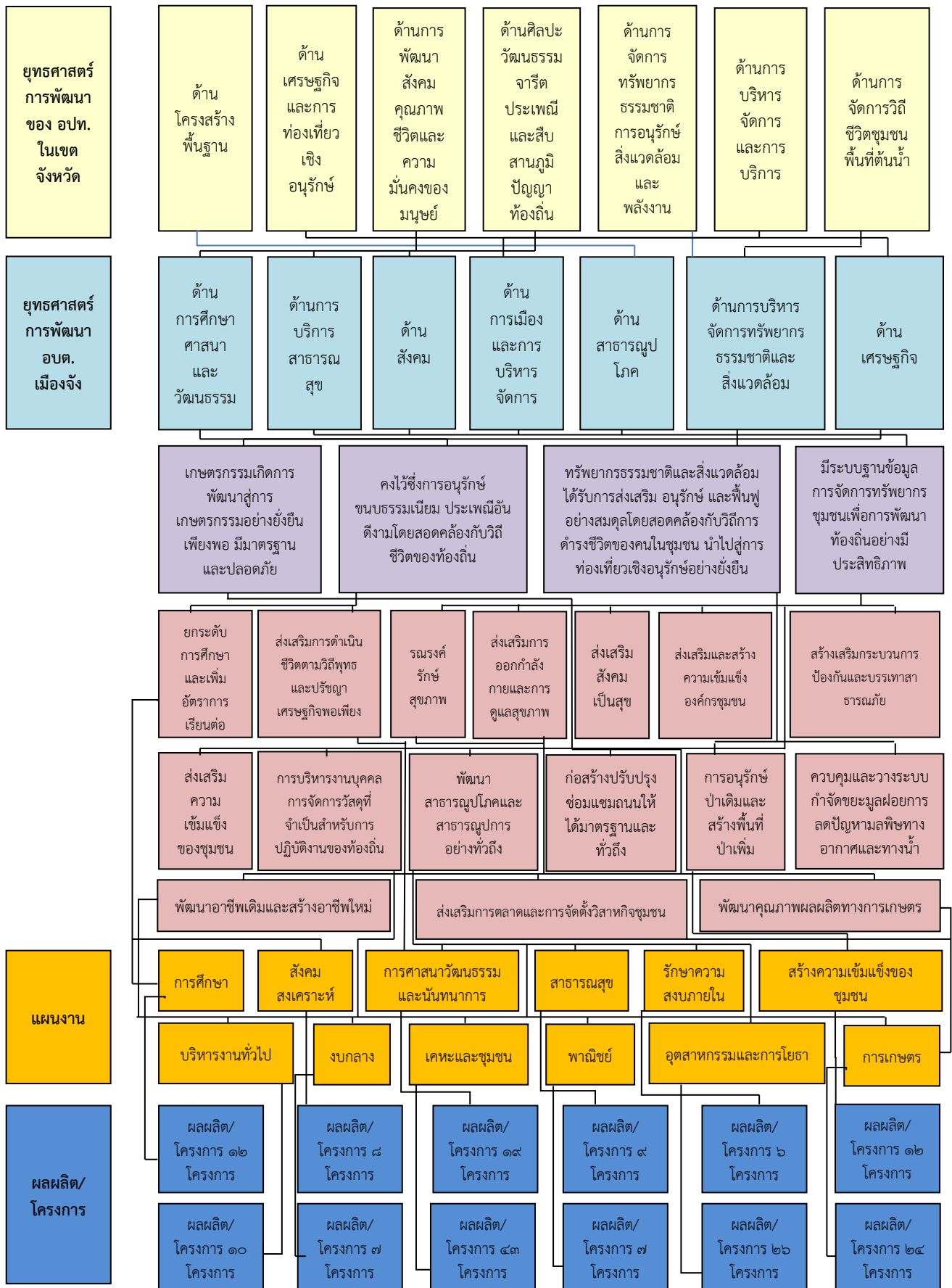
สภาพปัญหา	ความต้องการของประชาชน
<p>4. ปัญหาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาอนุรักษ์ ฟื้นฟู สนับสนุน ส่งเสริมและบูรณาการด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น - ปัญหาการสืบสานวัฒนธรรม ประเพณีในท้องถิ่น เนื่องจากค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ในยุคปัจจุบัน 	<p>4. ด้านศิลปะวัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น - ฟื้นฟูและอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นดั้งเดิม - ส่งเสริมกิจกรรมพุทธศาสนาให้กับเด็ก เยาวชน - ส่งเสริมและปลูกฝังการมีศีลธรรม จริยธรรม คุณธรรมของเยาวชนและประชาชน
<p>5. ปัญหาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาในการตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ปัญหาขยะมูลฝอย - ปัญหาการเผ่าไร่ร้าง และพื้นที่ชุมชนชาติและสิ่งแวดล้อม - ปัญหาการแก้ไขปัญหามลพิษธรรมชาติ - ปัญหาความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ อุทกภัย 	<p>5. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีระบบจัดการขยะที่ถูกต้องเหมาะสม - ให้ความรู้ในการคัดแยกขยะเพื่อลดปริมาณขยะในพื้นที่ - ปลูกป่าเพิ่มพื้นที่ป่าชุมชนและอนุรักษ์ป่าชุมชนที่มีอยู่เดิม - ปรับปรุงบำรุงดินให้คืนสภาพเดิม - สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - การเตรียมความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างทันท่วงที
<p>6. ปัญหาด้านการบริหารจัดการและการบริการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น - ปัญหาด้านการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี - ปัญหาด้านการจัดหาวัสดุครุภัณฑ์และเครื่องจักรกลที่จำเป็นในการพัฒนาขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริการสาธารณะ - ปัญหาการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมือง บริหารบุคลากร 	<p>6. ด้านการบริหารจัดการและการบริการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และศักยภาพในแก่ผู้นำชุมชน - จัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์สำนักงานอย่างเพียงพอ - ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้และเข้าใจถึงหน้าที่ในการพัฒนาองค์กร - จัดหาวัสดุครุภัณฑ์และเครื่องจักรกลที่จำเป็นสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาสาธารณะ - พัฒนาศักยภาพของบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบ - สร้างความโปร่งใส การมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวมของกิจกรรม - สร้างความร่วมมือระหว่างผู้นำท้องถิ่นกับผู้นำท้องที่ในการบริหาร และพัฒนาตำบล

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

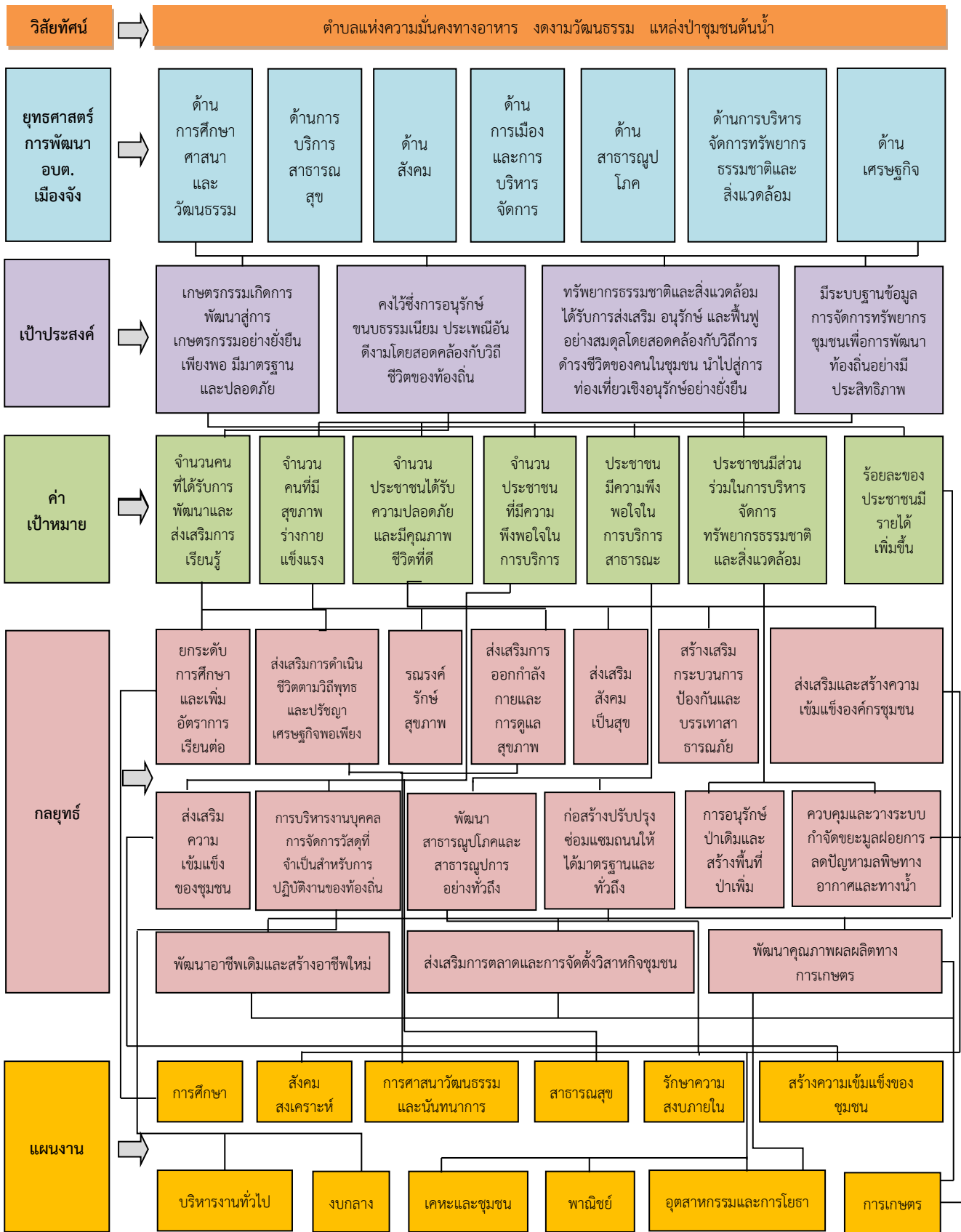
โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจิ้ง พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากองการบริหารส่วนตำบลเมืองจิ้ง พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ (ต่อ)

๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์ (Strategic Map)

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
การสร้าง ความเข้มแข็ง ของชุมชน และสังคม	- ด้านการพัฒนา สังคม คุณภาพชีวิต และความมั่นคง ของมนุษย์ - ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและสืบ สานภูมิปัญญา ท้องถิ่น	ด้านการศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม	คงไว้ซึ่งการ อนุรักษ์ ขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงาม โดยสอดคล้องกับ วิถีชีวิตของท้องถิ่น	ร้อยละของ ประชาชนได้รับ การส่งเสริม การศึกษาทั้งใน ระบบและนอก ระบบ	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	คงที่	ยกระดับ การศึกษา และเพิ่ม อัตราการ เรียนต่อ	๑๓ โครงการ	กอง การศึกษาฯ	สำนักงาน ปลัด
				ร้อยละของจำนวน จารีตประเพณี และ อัตลักษณ์ คงอยู่	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	คงที่	การส่งเสริม การดำเนิน ชีวิตตามวิถี พุทธและ ปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียง	๑๑ โครงการ	กอง การศึกษาฯ	สำนักงาน ปลัด

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
การสร้าง ความเข้มแข็ง ของชุมชน และสังคม	ด้านการพัฒนา สังคม คุณภาพชีวิต และความมั่นคง ของมนุษย์	ด้านการบริการ สาธารณสุข	มีระบบฐานข้อมูล การจัดการ ทรัพยากรชุมชน เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นอย่างมี ประสิทธิภาพ	ร้อยละของการ เกิดโรคติดต่อและ ไม่ติดต่อเรื้อรัง ลดลง	๔๐	๓๐	๒๐	๑๐	ลดลงปีละ ร้อยละ ๑๐	การรณรงค์ รักษาสุขภาพ	๙ โครงการ	สำนักงาน ปลัด	กอง การศึกษา
				ร้อยละของ ประชาชนได้รับ การตรวจคัดกรอง สุขภาพ	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	เพิ่มขึ้นปีละ ร้อยละ ๑๐	การส่งเสริม การออกกำลังกาย และการ ดูแลสุขภาพ	๗ โครงการ	กอง การศึกษา	สำนักงาน ปลัด

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
การสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน และสังคม	ด้านการพัฒนา สังคม คุณภาพชีวิต และความมั่นคง ของมนุษย์	ด้านสังคม	มีระบบฐานข้อมูล การจัดการ ทรัพยากรชุมชน เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นอย่างมี ประสิทธิภาพ	ร้อยละของการ เกิดภัยต่างๆ ลดลง	๔๐	๓๐	๒๐	๑๐	ลดลงปีละ ร้อยละ ๑๐	การสร้าง เสริม กระบวนการ ป้องกัน และบรรเทา สาธารณภัย	๖ โครงการ	สำนักงาน ปลัด	กองช่าง
				๑) ร้อยละของ ประชาชนมีส่วนร่วม ในการ ช่วยเหลือชุมชน	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	เพิ่มขึ้นปีละ ร้อยละ ๑๐	การส่งเสริม สังคมเป็น สุข	๑๒ โครงการ	สำนักงาน ปลัด	กอง การศึกษาฯ
				๒) ร้อยละของเด็ก และเยาวชนทำ กิจกรรมเชิง สร้างสรรค์เพื่อ สังคมมากขึ้น	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	เพิ่มขึ้นปีละ ร้อยละ ๑๐	ส่งเสริมและ สร้างความ เข้มแข็ง องค์กร ชุมชน	๗ โครงการ	สำนักงาน ปลัด	กอง การศึกษาฯ

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
การสร้าง ความเข้มแข็ง ของชุมชน และสังคม	ด้านการบริหาร จัดการและ การบริการ	ด้านการเมือง และการบริหาร จัดการ	มีระบบฐานข้อมูล การจัดการ ทรัพยากรชุมชน เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นอย่างมี ประสิทธิภาพ	๑) ร้อยละของ ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการ พัฒนาท้องถิ่นเพิ่ม มากขึ้น	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	เพิ่มขึ้นปีละ ร้อยละ ๑๐	การส่งเสริม ความ เข้มแข็งของ ชุมชน	๑๕ โครงการ	สำนักงาน ปลัด	กอง การศึกษา
				๑) ร้อยละของ บุคลากรได้รับการ พัฒนาตนเองเพิ่ม มากขึ้น	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	เพิ่มขึ้นปีละ ร้อยละ ๑๐	การ บริหารงาน บุคคล การ จัดทาวส์ดูที่ จำเป็น สำหรับการ ปฏิบัติงาน	๒ โครงการ	สำนักงาน ปลัด	กอง การศึกษาฯ กองคลัง กองช่าง

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
การขับเคลื่อน เศรษฐกิจด้วยองค์ ความรู้เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มทาง เศรษฐกิจใน ลักษณะประชารัฐ	ด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน	ด้าน สาธารณสุขโรค	มีระบบฐานข้อมูล การจัดการ ทรัพยากรชุมชน เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นอย่างมี ประสิทธิภาพ	๑) ร้อยละ ครัวเรือนมีไฟฟ้า ใช้	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	เพิ่มขึ้นปีละ ร้อยละ ๑๐	การพัฒนา สาธารณสุขป กและ สาธารณสุขป กอย่าง ทั่วถึง	๑๔ โครงการ	กองช่าง	สำนักงาน ปลัด
				๒) ร้อยละของ ครัวเรือนมีน้ำ สำหรับการอุปโภค บริโภคอย่าง เพียงพอ	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	เพิ่มขึ้นปีละ ร้อยละ ๑๐	ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนนให้ได้ มาตรฐาน และทั่วถึง	๔๔ โครงการ	กองช่าง	สำนักงาน ปลัด

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อมโดย การมีส่วนร่วมของ ภาคประชาสังคม	- ด้านการจัดการ ทรัพยากรธรรมชา ติและสิ่งแวดล้อม และพลังงาน - ด้านการจัดการ วิถีชีวิตชุมชนพื้นที่ ต้นน้ำ	ด้านการบริหาร จัดการ ทรัพยากรธรรมชา ติและสิ่งแวดล้อม	ทรัพยากรธรรมชา ติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟู อย่างสมดุลโดย สอดคล้องกับวิถี การดำรงชีวิตของ คนในชุมชน นำไปสู่การ ท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์อย่างยั่งยืน	๑) จำนวนไร่ของ พื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	เพิ่มขึ้นปีละ ร้อยละ ๑๐	การอนุรักษ์ ป่าเดิมและ สร้างพื้นที่ ป่าเพิ่ม	๓ โครงการ	สำนักงาน ปลัด	กอง การศึกษาฯ
				๑) จำนวนหมู่บ้าน มีระบบการบริหาร จัดการขยะที่ได้ มาตรฐาน	๕	๒	๒	๒	เพิ่มขึ้นปีละ ๒ หมู่บ้าน	ควบคุมและ วางระบบ กำจัดขยะ มูลฝอยลด ปัญหา มลพิษทาง อากาศและ ทางน้ำ	๑ โครงการ	สำนักงาน ปลัด	กอง การศึกษาฯ

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
- การพัฒนาการ ท่องเที่ยวให้ เจริญเติบโตอย่าง สมดุลและยั่งยืน - การเพิ่ม ประสิทธิภาพและ ศักยภาพการผลิต การเกษตร	ด้านเศรษฐกิจและ การท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์	ด้านเศรษฐกิจ	เกษตรกรรมเกิด การพัฒนาสู่ การเกษตรยั่งยืน เพียงพอ มี คุณภาพมาตรฐาน และปลอดภัย	ร้อยละของ ประชาชนมีรายได้ เพิ่มขึ้น	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	เพิ่มขึ้นปีละ ร้อยละ ๑๐	การพัฒนา อาชีพเดิม และสร้าง อาชีพใหม่	๑๗ โครงการ	สำนักงาน ปลัด	กอง การศึกษา
				ร้อยละด้าน เศรษฐกิจและทุน ชุมชนมีความ เข้มแข็ง	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	เพิ่มขึ้นปีละ ร้อยละ ๑๐	การส่งเสริม การตลาด และการ จัดตั้ง วิสาหกิจ ชุมชน	๑ โครงการ	สำนักงาน ปลัด	กอง การศึกษา
				ร้อยละผลผลิตทาง การเกษตรมีราคา สูงขึ้น	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	เพิ่มขึ้นปีละ ร้อยละ ๑๐	การพัฒนา คุณภาพ ผลผลิตทาง การเกษตร	๒๑ โครงการ	สำนักงาน ปลัด	กอง การศึกษา

ส่วนที่ ๔
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	บริการชุมชนและสังคม	- การศึกษา - สังคมสงเคราะห์ - การศาสนาวัฒนธรรมและ นันทนาการ	กองการศึกษาฯ	สำนักงานปลัด
๒	ด้านการบริการ สาธารณสุข	บริการชุมชนและสังคม	- แผนงานสาธารณสุข	สำนักงานปลัด	กองการศึกษาฯ
๓	ด้านสังคม	บริการชุมชนและสังคม	- รักษาความสงบภายใน - สร้างความเข้มแข็งของชุมชน - สังคมสงเคราะห์	สำนักงานปลัด	กองช่าง
๔	ด้านการเมืองและการ บริหารจัดการ	บริหารงานทั่วไป	- บริหารงานทั่วไป - งบกลาง	สำนักงานปลัด	กองช่าง กองการศึกษาฯ กองคลัง
๕	ด้านสาธารณสุข	บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ การเศรษฐกิจ	- เคหะและชุมชน - พาณิชยกรรม - อุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	สำนักงานปลัด
๖	ด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	การเศรษฐกิจ	- การเกษตร	สำนักงานปลัด	กองการศึกษาฯ
๗	ด้านเศรษฐกิจ	การเศรษฐกิจ บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	- การเกษตร - การศาสนาวัฒนธรรมและ นันทนาการ - อุตสาหกรรมและการโยธา	สำนักงานปลัด	กองการศึกษาฯ
รวม	๗ ยุทธศาสตร์	๕ ด้าน	๑๒ แผนงาน	๓ หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	๔ หน่วยงาน สนับสนุน